

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/214/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115213146
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5115213146.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Železnice Slovenskej republiky, so sídlom Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31 364 501, proti žalovanému: SECURE INVESTMENT, s. r. o., so sídlom Gerlachovská 3105/11, 010 08 Žilina, IČO: 46 300 007, zastúpenému právnou zástupkyňou JUDr. Annou Ščepkovou, advokátkou, so sídlom U. X/A, XXX XX X. X, v konaní o vypratanie nehnuteľnosti odstránením reklamnej stavby/plochy a o vzájomnej žalobe žalovaného, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/230/2015-289 zo dňa 21. júna 2019, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu zo dňa 26.08.2019 v spojení s podaním zo dňa 21.10.2019 na zmenu žalovaného pre konanie o žalobe žalobcu **z a m i e t a .**

Návrh žalobcu zo dňa 21.10.2019 na vylúčenie vzájomnej žaloby žalovaného na samostatné konanie **z a m i e t a .**

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/230/2015-289 zo dňa 21. júna 2019 **potvrďuje .**

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný odstrániť reklamnú stavbu z vonkajších stien zo strany V. ulice stavby s.č. XXX, postavenej na pozemku CKN parcela. č. 6033, zastavané plochy a nádvoria o výmere 249 m², zapísanej na LV č. XXX, k.ú. Z. a uviesť steny do pôvodného stavu, a to všetko v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Samostatným výrokom okresný súd vzájomnú žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd poukázal na žalobu doručенú okresnému súdu dňa 28.04.2015, ktorou sa žalobca voči pôvodnému žalovanému - obchodnej spoločnosti EUNICA MEDIA, s. r. o., so sídlom Mariánske námestie 29/6, 010 01 Žilina, IČO: 44 081 481 domáhal, aby súd uložil pôvodnému žalovanému do 30 dní od doručenia rozkazu na plnenie vypratať nehnuteľnosť - stavbu súp. č. XXX na parc. CKN č. 6033 v katastrálnom území Z., zapísanú ako ústredné stavadlo na LV č. XXX, odstránením reklamných plôch z vonkajších stien nehnuteľnosti zo strany V. ulice a uviesť steny do pôvodného stavu. Na odôvodnenie uplatneného nároku uviedol, že je správcom majetku Slovenskej republiky, a to stavby súp. č. XXX v katastrálnom území Z. na pozemku CKN parc. č. 6033, zapísanej ako ústredné stavadlo

na LV č. XXX. Dňa 26.02.2013 uzavrel žalobca s pôvodným žalovaným Zmluvu č. 874604541-4-2013 o nájme majetku v správe ŽSR (ďalej aj len „Zmluva“). Zmluva bola zverejnená v Centrálnom registri zmlúv dňa 28.02.2013. Na základe Článku III Zmluvy žalobca prenechal pôvodnému žalovanému dve vonkajšie steny smerom do V. ulice stavby súp. č. XXX na parc. CKN č. 6033 v katastrálnom území Z., za účelom umiestnenia dvoch reklamných plôch. K Zmluve bol dňa 10.02.2014 uzavretý Dodatok č. 1, zverejnený v Centrálnom registri zmlúv dňa 11.02.2014, ktorým sa upravila účinnosť Zmluvy na 15.02.2014. Na základe nájomného vzťahu založeného zmluvou pôvodný žalovaný umiestnil reklamnú plachtovinu na steny stavby. Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že pôvodný žalovaný nepožiadal stavebný úrad o stavebné povolenie vopred a tak ho vybavoval dodatočne, čo sa mu nepodarilo a stavebný úrad nariadil reklamné plochy odstrániť. Pôvodnému žalovanému žalobca dňa 05.12.2014 doručil výpoveď Zmluvy z dôvodu porušenia jej Čl. VII bod 8., t.j. z dôvodu nepredloženia kópie stavebného povolenia na umiestnenie reklamného zariadenia v lehote šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti Zmluvy, čo bolo považované za závažné porušenie Zmluvy. Na základe uvedeného podľa Čl. IX bod 1.7 bola daná výpoveď Zmluvy s trojmesačnou výpovednou lehotou. Prevzatím výpovede dňa 05.12.2014 začala výpovedná lehota plynúť dňa 01.01.2015 a uplynula dňa 31.03.2015. Od 01.04.2015 pôvodný žalovaný užíval steny budovy bez právneho dôvodu. Žalobca uviedol, že mu zanikla povinnosť prenechať steny budovy na umiestnenie reklamných nosičov a strieť tam tieto nosiče, preto sa domáhal odstránenia reklamných nosičov z nehnuteľnosti v súlade s ust. § 682 a § 126 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a uvedenia nehnuteľnosti do pôvodného stavu.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku poukázal na písomné vyjadrenie pôvodného žalovaného zo dňa 16.09.2016, podľa ktorého trval na neplatnosti výpovede Zmluvy, keď v zmysle Čl. VII bod 8. Zmluvy a Čl. IX bod 1.7 Zmluvy, výpovedi zmluvy musí predchádzať písomné upozornenie prenajímateľa nájomcovi o porušení zmluvných podmienok. Žalovaný namietal, že výpovedi žalobcu takéto písomné upozornenie pre pôvodného žalovaného ako nájomcu o porušení zmluvných podmienok, s poukazom na ktoré žalobca Zmluvu vypovedal, nepredchádzalo. Dňa 30.09.2016 žalobca predložil do obsahu spisového materiálu listinné dôkazy, okrem iného aj výzvu na vykonanie nápravy adresovanú pôvodnému žalovanému zo dňa 21.03.2014 (č.l. 56 spisu). Okresný súd poukázal na písomné podanie žalobcu zo dňa 10.02.2017, v prílohe ktorého v nadväznosti na vyjadrenie pôvodného žalovaného zo dňa 16.09.2016, v ktorom pôvodný žalovaný poukazoval na odstránenie reklamných bannerov vo februári 2016, boli fotografie zo dňa 30.09.2016 (č.l. 76 - 79 spisu), z ktorých bolo zrejmé, že konštrukčné prvky reklamnej plochy (kotvy, laná, napínanie lán, konzoly, reflektory s držiakmi a logo žalovaného) sú v stene budovy stále zabudované a kedykoľvek môže žalovaný natiahnuť reklamnú plachtovinu. Steny neboli uvedené do pôvodného stavu. Žalobca ďalej poukázal na to, že krátko po pojednávaní pred okresným súdom nariadenom na deň 30.09.2016, bola zo strany pôvodného žalovaného umiestnená na neodstránenú konštrukciu nová reklamná plachtovina, čo dokumentovali fotografie zo dňa 04.10.2016 (č.l. 81 spisu), ktorý stav bol nezmenený ku dňu 10.02.2017.

4. Okresný súd z predložených listín žalobcu mal za to, že bolo preukázané skončenie nájmu výpoveďou. Ďalej okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v odseku 8. poukázal na list žalobcu zo dňa 05.10.2016, ktorým upozornil pôvodného žalovaného na porušenie povinnosti z nájomnej zmluvy, ktorý list pôvodný žalovaný prevzal dňa 10.10.2016 a následne dňa 31.10.2016 žalobca doručil pôvodnému žalovanému výpoveď nájomnej zmluvy zo dňa 17.10.2016, pre závažné porušenie povinností v zmysle Čl. IX bod 1.7 v spojení s Čl. VII bod 8. Zmluvy, a to nepredloženia stavebného povolenia. Trojmesačná výpovedná lehota začala plynúť dňa 01.11.2016, uplynula dňa 31.01.2017, preto pôvodný žalovaný užíval predmet nájmu bez právneho dôvodu, z ktorého titulu sa žalobca domáhal ochrany v zmysle ust. § 682 a § 126 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Okresný súd ďalej uviedol, že žalobca predložil listinu označenú ako upozornenie na porušenie zmluvných podmienok, datovanú 05.10.2016, adresovanú pôvodnému žalovanému spolu s dokladom o doručení pôvodnému žalovanému 10.10.2016 a výpoveď nájomnej zmluvy zo dňa 17.10.2016, doručenú pôvodnému žalovanému dňa 31.10.2016 (č.l. 83 spisu).

5. Okresný súd uviedol, že pôvodný žalovaný písomným podaním zo dňa 05.09.2017 oznámil okresnému súdu, že k 01.09.2017 došlo k prevodu vlastníckeho práva k reklamnému zariadeniu z pôvodného žalovaného na tretiu osobu. Pôvodný žalovaný uviedol, že dňa 01.09.2017 bola uzavretá kúpna zmluva medzi pôvodným žalovaným ako predávajúcim a spoločnosťou SECURE INVESTMENT, s.r.o., so sídlom Gerlachovská 3105/11, 010 08 Žilina, IČO: 46 300 007 ako kupujúcim, predmetom ktorej bol prevod reklamného zariadenia s celkovými rozmermi reklamných plôch 210 m², ktoré boli umiestnené na fasáde budovy súp. č. XXX, zapísanej na LV č. XXX, postavenej na parc. reg. C č. 6033,

katastrálne územie Z., Obec Z., okres Z. ktorá zmluva nadobudla účinnosť dňom jej uzavretia. Z tohto dôvodu pôvodný žalovaný nebol vo veci ďalej pasívne vecne legitimovaný, na základe čoho žalobca navrhol, aby do konania namiesto pôvodného žalovaného vstúpila spoločnosť SECURE INVESTMENT, s.r.o., so sídlom Gerlachovská 3105/11, 010 08 Žilina, IČO: 46 300 007. Návrhu okresný súd vyhovel a uznesením č.k. 10Cb/230/2015-112 zo dňa 13.09.2017 pripustil zmenu strany sporu na strane žalovaného, vstupom do konania žalovaného SECURE INVESTMENT, s.r.o., so sídlom Gerlachovská 3105/11, 010 08 Žilina, IČO: 46 300 007 namiesto doterajšieho žalovaného EUNICA MEDIA, s. r. o., so sídlom Mariánske námestie 30/5, 010 01 Žilina, IČO: 44 081 481, a to za aplikácie ust. § 80 ods. 1, 2 a 3 CSP, keď podľa predloženej Kúpnej zmluvy zo dňa 01.09.2017 (č.l. 103 - 106 spisu) bolo preukázané, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod práv, o ktorých sa koná, a to prevod vlastníckeho práva pôvodného žalovaného k veci, k reklamnému zariadeniu s reklamnými plochami, ktorá bola predmetom konania. Okresný súd uviedol, že riadne doručil uznesenie č.k. 10Cb/230/2015-112 zo dňa 13.09.2017 a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2018, na základe čoho bola daná vecná legitimácia.

6. Okresný súd k námietke žalovaného o neurčitosti a nezrozumiteľnosti petitu uviedol, že táto nebola relevantná. Poukázal na žalobu žalobcu, ktorý sa domáhal odstránenia reklamných plôch z vonkajších stien nehnuteľnosti - stavby súp. č. XXX., postavenej na pozemku CKN parc. č. 6033 v katastrálnom území Z., zapísanej ako ústredné stavadlo na liste vlastníctva č. XXX zo strany V. ulice a uvedenia stien do pôvodného stavu. Okresný súd uviedol, že hoci žalobca v petite žalobného návrhu sa domáhal vypratania označenej nehnuteľnosti (stavby), a to spôsobom odstránenia reklamných plôch z vonkajších stien nehnuteľnosti zo strany V. ulice a uvedenia stien do pôvodného stavu, tak nehodnotil za správnu formuláciu žalobného petitu smerujúcu k vyprataniu označenej nehnuteľnosti. Uvedené okresný súd ale nepovažoval za vadu žaloby spôsobujúcu jej neurčitosť, nezrozumiteľnosť, resp. materiálnu vykonateľnosť. Povinnosťou žalobcu nebolo formulovať návrh rozsudku súdu, ale len jasne, určito a zrozumiteľne uviesť, čoho sa domáha. Ani požiadavka náležitostí žaloby v zmysle ust. § 132 ods. 1 CSP účinného od 01.07.2016 neznamená, že žalobca je povinný v žalobe uviesť návrh znenia výroku rozsudku súdu, ktorý bezvýhradne musí byť súdom do výroku rozsudku prevzatý. Okresný súd mal za to, že výrok rozsudku v nadväznosti na žalobný návrh a obsah žaloby formuluje sám súd, ktorý nemôže priznať iné práva žalobcovi, resp. uložiť žalovanému iné povinnosti, než sú navrhnuté, ale súd svojím rozhodnutím musí žalobný petit vyčerpať a nesmie ho prekročiť. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobcom formulovaný návrh je určitý, pretože z neho vyplýva, že žalobca sa domáha odstránenia reklamných plôch z vonkajších stien nehnuteľnosti identifikovanej ako stavba súp. č. XXX na parcele CKN č. 6033 v katastrálnom území Z., zapísanej ako ústredné stavadlo na LV č. XXX, čo zodpovedá zápisu predmetnej stavby na výpise z LV č. XXX pre katastrálne územie Z., t.j. z vonkajších stien nehnuteľnosti zo strany V. ulice a uvedenia stien do pôvodného stavu. Žalobca uviedol vypratanie formou odstránenia, t.j. požadoval odstránenie reklamnej stavby/plochy z presne špecifikovaného miesta, preto súd prvej inštancie nárok žalobcu posúdil ako vykonateľný a vymáhateľný. Okresný súd dodal, že v žalobnom petite žalobca jasne uviedol, že požaduje vypratanie odstránením a zároveň z obsahu žaloby nepochybne vyplývala požiadavka odstránenie.

7. V tejto súvislosti okresný súd uviedol, že ak aj žalovaný namietal formuláciu petitu a zároveň žalobca následne na to (naposledy dňa 21.06.2019) na pojednávaní upravil znenie petitu, okresný súd skonštatoval, že nedošlo k zmene žaloby, ale len k úprave formulácie žaloby. Žalovaný zotrval na obrane, že sa nejedná o reklamné plochy, ale o reklamnú stavbu a podľa neho je v tejto časti petit nesprávny. Okresný súd mal za to, že ak žalobca použil pojem reklamné plochy, z obsahu žaloby bolo nepochybne zrejmé, čo mal na mysli. Použitie pojmu odlišného s pojmom vyjadreným v stavebnom zákone č. 50/1976 Zb. nebolo prekážkou pre uplatnenie nároku žalobcu a posúdenie opodstatnenosti nároku. Medzi stranami bolo nesporné, čoho sa žalobca domáha, a to vypratania odstránením a súčasne bolo zrejmé, čo žiada odstrániť, a to bez ohľadu na to, aký pojem použil, teda či reklamné plochy alebo reklamnú stavbu. Medzi stranami nebol sporný predmet nájmu, preto okresný súd posudzoval obranu žalovaného ako špekulatívnu v tom, že ide o reklamnú plochu a nie reklamnú stavbu, naviac, ak zmluvné strany v zmluve o nájme použili pojem reklamné plochy a nie reklamné stavby, keď bol pôvodnému žalovanému poskytnutý nájom za účelom umiestnenia dvoch reklamných plôch. Ak žalobca v žalobe použil pojem reklamné plochy, vychádzal tak zo znenia Zmluvy a tým tvrdenia žalovaného ohľadne formulácie petitu okresný súd posúdil ako účelovú a špekulatívnu obranu. Z obsahu žaloby bolo nepochybne a zrejmé, čoho sa žalobca domáhal a okresný súd nebol viazaný formuláciou či štylizáciou petitu, pokiaľ bol povinný vychádzať z obsahu žaloby ako celku. K vznesenej námietke premlčania

žalovaným okresný súd zdôraznil, že žaloba bola podaná dňa 28.04.2015, pričom k jej zmene nedošlo dňa 21.06.2019, pokiaľ žalobca len upravil znenie petitu a zo samotnej žaloby, jej obsahu, doručenej okresnému súdu dňa 28.04.2015 nepochybne vyplývala skutočná vôľa žalobcu a ako zdôraznil okresný súd, žalobca svojim úkonom na pojednávaní dňa 21.06.2019 upravil len formuláciu, ale samotný obsah, uplatnený nárok, vyplynul už zo samotnej žaloby, preto námietka premlčania bola podľa okresného súdu irelevantná a neopodstatnená. Okresný súd skonštatoval, že nárok žalobcu nebol premlčaný.

8. Okresný súd poukázal na ust. § 43 ods. 2, 43a ods. 3 písm. r) zákona č. 50/1976 Zb. a mal za to, že v danej veci ide o reklamnú stavbu, keďže konštrukcia je pevne upevnená o stavbu žalobcu postavenej na jeho pozemku. Poukázal na list vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie Z., s dátumom vyhotovenia 15.04.2015, podľa ktorého je zapísaná stavba súp. č. XXX na parc. č. 6033, druh stavby 3 - budova železníc a dráh, popis stavby ústredné stavadlo, vlastník SR - Železnice Slovenskej republiky, Bratislava, v skrátenej forme „ŽSR“, Klemensova 8, Bratislava, SR.

9. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia poukázal na ust. § 126, § 682 Občianskeho zákonníka. Podľa výsledkov dokazovania bolo preukázané, že reklamné plochy na vonkajších stenách predmetnej nehnuteľnosti zo strany V. ulice umiestnil pôvodný žalovaný, a to obchodná spoločnosť EUNICA MEDIA, s. r. o., na základe existujúceho záväzkovo-právneho vzťahu so žalobcom, založeného Zmluvou č. 874604541-4-2013 o nájme majetku v správe ŽSR v znení Dodatku č. 1 zo dňa 10.02.2014. Ďalej vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že k zániku záväzkovo-právneho vzťahu medzi žalobcom a pôvodným žalovaným došlo na základe výpovede nájmovej zmluvy danej žalobcom pôvodnému žalovanému písomnou výpoveďou zo dňa 17.10.2016, s odkazom na Čl. VII bod 8. a Čl. IX bod 1.7 Zmluvy, ktorá bola doručená pôvodnému žalovanému dňa 31.10.2016 po upozornení na porušenie zmluvných podmienok zo strany žalobcu pôvodnému žalovanému listom zo dňa 05.10.2016. Nájomný vzťah medzi žalobcom a pôvodným žalovaným tak zanikol uplynutím trojmesačnej výpovednej lehoty dňom 31.01.2017. Nebolo sporné, že reklamné plochy/stavby neboli odstránené ani po skončení nájmu výpoveďou, a to aj napriek ust. § 682 Občianskeho zákonníka a Čl. V bod 3. Zmluvy, preto žalovaný nesplnil svojú zákonnú, ani zmluvnú povinnosť.

10. Reklamná stavba nebola odstránená, pričom žalovaný túto reklamnú stavbu ponechal bez právneho titulu, ak nájomný vzťah skončil. Podľa výsledkov dokazovania okresný súd mal za preukázané, že pôvodný žalovaný Kúpnu zmluvou zo dňa 01.09.2017, t.j. po zániku záväzkovo-právneho vzťahu medzi žalobcom a pôvodným žalovaným založeného Zmluvou, previedol vlastnícke právo k reklamným zariadeniam s celkovými rozmermi reklamných plôch 210 m², umiestnených na fasáde budovy súp. č. XXX (ústredné stavadlo ŽST Žilina), zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, postavenej na parc. reg. C č. 6033, katastrálne územie Z., Obec Z., okres Z. (Čl. I. bod 1. Kúpnej zmluvy), vrátane reklamnej konštrukcie a osvetlenia reklamného zariadenia a vrátane všetkého príslušenstva (Čl. IV. bod 2. Kúpnej zmluvy) na žalovaného. Hoci Príloha č. 1 ku kúpnej zmluve - znázornenie predmetu prevodu (č.l. 106) nebola totožná s fotografiami, ktoré podľa tvrdení žalobcu zobrazujú aktuálny stav umiestnených reklamných plôch zobrazený na fotografiách na č.l. 81 spisu, tak okresný súd za relevantnú považoval tú skutočnosť, že na dotknutej stavbe boli umiestnené reklamné plochy vo vlastníctve žalovaného, ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná. Pre túto nespornosť nepovažoval okresný súd za potrebné osobitne sa zaoberať otázkou, aká konkrétna reklama bola na sporných reklamných plochách znázornená, kedy umiestnenie reklamných plôch na dotknutej budove v rozsahu, ako zhodne vyplývalo z fotografií na č.l. 81 aj na č.l. 106 spisu, nebolo v konaní sporné. Znázornenie predmetu prevodu v Prílohe č. 1 ku Kúpnej zmluve, ktorá bola uzatvorená dňa 01.09.2017 (č.l. 106 spisu) bolo pritom totožné s fotografiou dotknutých reklamných plôch, ktorá bola predložená žalobcom spolu so žalobou v prejednávanej veci dňa 28.04.2015 podľa č.l. 26 spisu, čo nasvedčovalo pravdivosti tvrdení žalobcu, že Príloha č. 1 ku kúpnej zmluve nezohľadňovala aktuálny stav dotknutých reklamných plôch, ale stav predchádzajúci fotografiám žalobcu zhotoveným 04.októbra 2016 podľa č.l. 81 spisu. Podľa okresného súdu nebolo preukázané, že by ku dňu jeho rozhodnutia existoval na strane žalovaného právny dôvod, na základe ktorého by bol žalovaný oprávnený umiestniť reklamné plochy na vonkajších stenách zo strany V. ulice na stavbe súp. č. XXX, postavenej na pozemku CKN parc. č. 6033, zastavané plochy a nádvoria o výmere 249 m², zapísanej na LV č. XXX pre katastrálne územie Z., z ktorého dôvodu okresný súd za aplikácie ust. § 126 Občianskeho zákonníka žalobe žalobcu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť reklamné plochy - stavby odstrániť a pri zohľadnení tej skutočnosti, že súčasťou predmetu prevodu na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi pôvodným žalovaným a žalovaným dňa 01.09.2017 bola aj reklamná konštrukcia a osvetlenie reklamného zariadenia, vrátane všetkého príslušenstva, uložil podľa

žaloby žalovanému aj povinnosť uviesť steny do pôvodného stavu. Vzhľadom na charakter uloženého plnenia žalovanému, okresný súd v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP určil žalovanému lehotu na splnenie uloženej povinnosti 15 dní od právoplatnosti rozsudku a túto považoval za dostatočnú.

11. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na vzájomnú žalobu žalovaného, ktorú doručil okresnému súdu dňa 21.06.2019, ktorou požadoval, aby okresný súd zriadil na stavbe s.č. XXX zapísanej na LV č. XXX a postavenej na parc. KNC č. 6033, k.ú. Z., za náhradu vecné bremeno v prospech žalovaného, spočívajúce v povinnosti vlastníka stavby súp. č. XXX, zapísanej na LV č. XXX a postavenej na parc. KNC č. 6033, k.ú. Z., strpieť na vonkajších stenách stavby súp. č. XXX, zapísanej na LV č. XXX a postavenej na parc. KNC č. 6033, k.ú. Z., zo strany V. ulice, umiestnenie reklamnej stavby s jednou alebo viacerými reklamnými plochami, jej užívanie, prevádzku, údržbu a opravy, ako aj v povinnosti strpieť prístup žalovaným oprávnených osôb k reklamnej stavbe za účelom jej prevádzky, údržby a opráv. Žalovaný vzájomnú žalobu odôvodnil tým, že reklamná stavba je na fasáde budovy žalobcu umiestnená a užívaná dlhodobo nerušene už niekoľko rokov, a to od roku 2014 a bola uskutočnená na základe nájmovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a pôvodným vlastníkom reklamnej stavby, od ktorého žalovaný reklamnú stavbu kúpil. Táto reklamná stavba nikoho neohrozuje a ani neprímerane nezasahuje do budovy alebo pozemku žalobcu. Žalovaný má záujem poskytovať žalobcovi odplatu a žalovaný sa domnieva, že by bolo vhodné a účelné zriadenie vecného bremena, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k reklamnej stavbe.

12. Okresný súd poukázal na ust. § 147 CSP a vyjadril, že hoci žalovaný odôvodnil vzájomnú žalobu na zriadenie vecného bremena najmä z dôvodu dlhotrvajúcej existencie a užívania reklamnej stavby a že žalovaný má záujem poskytovať odplatu za užívanie, takéto odôvodnenie bolo podľa okresného súdu nepostačujúce a neopodstatnené, pretože dlhodobá existencia a užívanie bolo z dôvodu Zmluvy o nájme, ktorá bola vypovedaná, nájomný vzťah bol riadne ukončený a právny titul na zotrvanie reklamnej stavby na stavbe žalobcu zanikol. Žalovaným uvádzané dlhodobé užívanie bolo irelevantné a nemalo vplyv ani pre posúdenie vydržania, ku ktorému nedošlo, keďže užívanie bolo na základe Zmluvy a po jej vypovedaní titul na užívanie zanikol. Takisto podľa názoru okresného súdu bolo irelevantné, že žalovaný má záujem poskytnúť odplatu. Uvedené bolo možné riešiť vznikom ďalšieho nájomného vzťahu. Žalobca už nemá záujem na pokračovaní vzťahu so žalovaným a nesúhlasí, aby si žalovaný ponechal danú reklamnú stavbu. Nebolo možné konštatovať vydržanie, pretože k dlhodobému užívaniu došlo na základe nájmovej zmluvy. Ak došlo k užívaniu aj po skončení Zmluvy, keď bola daná výpoveď a žalovaný bol vyzývaný na odstránenie, tak žalovaný po skončení Zmluvy neužíval vec dobromyseľne. Okresný súd poukázal na ust. § 135c Občianskeho zákonníka z ktorého vyplýva, že toto ustanovenie rieši vzťah medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby, teda musí ísť o vzťah výlučne medzi pozemkom a stavbou. V danom prípade ide o vzťah vlastníka stavby bez ohľadu na vlastníctvo pozemku, na ktorej je stavba a vlastníka reklamnej stavby. Okresný súd zdôraznil, že žalovaný nepreukázal stavebné povolenie, dokonca konanie o dodatočnom povolení bolo zastavené, a preto bolo nepochopiteľné, ako môže žalovaný požadovať zriadenie vecného bremena k reklamnej stavbe, na ktorú nemá ani stavebné povolenie, žiadne oprávnenie. Sám žalovaný pritom poukazoval, že ide o reklamnú stavbu.

13. Okresný súd ďalej poukázal na ust. § 43 Stavebného zákona, ktoré rozlišuje medzi stavbou a reklamnou stavbou. Okresný súd zdôraznil, že ide o definíciu stavby pre účely verejného práva na rozdiel od definície v občianskom práve v zmysle ust. § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nehnuteľnosťami sú pozemky a stavby spojené so zemou pevným základom. Vecné bremeno je možné zriadiť len v prípade, že ide skutočne o neoprávnenú stavbu podľa Občianskeho zákonníka a zároveň je nutné skúmať, či určitý výsledok stavebnej činnosti je vôbec stavbou v zmysle Občianskeho zákonníka. Podľa občianskeho práva stavba musí byť spojená so zemou pevným základom. Okresný súd mal za to, že v danom prípade teda nejde o stavbu v zmysle občianskeho práva a aj z tohto dôvodu nebolo možné zriadiť vecné bremeno podľa ust. § 135c Občianskeho zákonníka. Ak aj žalovaný poukazoval na ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak podľa okresného súdu bolo nutné zdôrazniť, že Občiansky zákonník jednoznačne definuje čo je stavba pre občiansko-právne, či obchodno-právne vzťahy a jednoznačne stanovuje podmienky pre zriadenie vecného bremena. Nebolo možné použiť analógiu pre prípad žalobcu a žalovaného a pre ich vzťah aplikovať definíciu stavby podľa Stavebného zákona. Takýto postup bol právne vylúčený. I za situácie, ak by bolo možné uvedené aplikovať, tak súd prvej inštancie mal za to, že zriadenie vecného bremena v zmysle návrhu žalovaného bolo v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 3 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný požaduje zriadenie vecného bremena len za účelom svojho prospechu, či získania zisku z vystavených reklamných informácií na

reklamnej ploche/stavbe. Bolo neprípustné a v rozpore s dobrými mravmi zriadiť vecné bremeno tak, ako navrhoval žalovaný, pretože žalobca s ním už nechce pokračovať v nájomnom vzťahu. Zmluva riadne skončila a žalovaný je povinný reklamnú stavbu odstrániť. I napriek tomu reklamnú stavbu žalovaný ponechal a snaží sa doceliť zotrvanie na tomto stave, za účelom dosahovania svojho prospechu a zisku šírením reklamných informácií na daných reklamných plochách. Za týmto účelom vecné bremeno nebolo možné zriadiť, za tým účelom v žiadnom prípade inštitút vecného bremena neslúži.

14. Okresný súd uviedol, že stavba je neoprávnenou vtedy, ak ju niekto staval na cudzom pozemku bez toho, aby mu svedčil právny titul umožňujúci zriadiť na cudzom pozemku stavbu. O neoprávnenú stavbu v praxi ide iba vtedy, keď stavebník nie je vlastníkom pozemku a k pozemku nemá ani iný relevantný právny titul. Oprávnenosť či neoprávnenosť stavby z hľadiska verejného práva (existencia stavebného povolenia vydaného v súlade so stavebným zákonom) je vzhľadom na ustanovenie § 135c Občianskeho zákonníka bez právneho významu. Neoprávneným stavebníkom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá buď nie je vôbec oprávnená užívať pozemok alebo je oprávnená užívať ho na iný účel. Ustanovenie § 135c Občianskeho zákonníka sa týka len prípadov stavieb, ktoré sú nehnuteľnosťami, t.j. sú spojené so zemou pevným základom (§ 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 135c Občianskeho zákonníka sa aplikuje vtedy, ak na cudzom pozemku bola postavená stavba, ktorá má trvalý charakter, teda ide o nehnuteľnosť v zmysle ust. § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okresný súd poznamenal, že vzhľadom k tomu, že stavebný úrad pri vydaní rozhodnutia o povolení stavby neskúma v plnej šírke občianskoprávnu stránku veci, môže výnimočne nastať i prípad, že neoprávnenou v zmysle občianskoprávných predpisov bude i stavba, na ktorú má stavebník stavebné povolenie. Okresný súd tak dospel k záveru, že v danom prípade nejde o vzťah vlastníka pozemku a vlastníka stavby tak, ako to požaduje Občiansky zákonník, a to bez ohľadu na to, že vlastníkom pozemku je zároveň vlastníkom stavby, na ktorej je umiestnená reklamná stavba/plocha žalovaného. Právo žalovaného ukončením nájomnej zmluvy na užívanie stavby žalobcu zaniklo a jeho povinnosťou je neobmedzovať žalobcu vo výkone jeho vlastníckeho práva, a teda nemať tam reklamnú stavbu/plochu, ktorú bol povinný po ukončení zmluvy odstrániť. Plocha/stavba žalovaného je odstrániteľná bez hospodárskych následkov, resp. bez výrazných následkov. Žalovaný tak neurobil a namiesto toho neoprávnenne mal naďalej reklamnú stavbu umiestnenú na stavbe žalobcu a namiesto odstránenia žiadal zriadiť vecné bremeno, keďže žalobca nesúhlasil s ďalším zotrvaním umiestnenia. Návrhom na zriadenie vecného bremena žalovaný tak chce nahradiť nájomnú zmluvu. Uvedené podľa záverov okresného súdu sa prieči ust. § 135c Občianskeho zákonníka, ktorý nie je možné aplikovať na daný stav a nebolo možné zriadiť vecné bremeno, pričom nejde o stavbu podľa občianskeho práva, ako ani o neoprávnenú stavbu a zároveň zriadenie vecného bremena by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Ak nebola splnená žiadna zákonná podmienka pre zriadenie vecného bremena, tak potom okresný súd vzájomnú žalobu žalovaného zamietol. Okresný súd dodal, že v danom prípade nejde o situáciu, kedy by bolo potrebné žalobcu obmedziť v prospech žalovaného.

15. V zhrňujúcom závere odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že vykonal dokazovanie v zmysle ust. § 191 CSP a posúdil, že vzhľadom na platné ukončenie Zmluvy o nájme žalovaný nemá žiadne právo na užívanie žalobcovej stavby a po skončení Zmluvy bol povinný odstrániť svoju reklamnú plochu/stavbu. Ak tak neurobil, nárok žalobcu bol opodstatnený. Reklamná stavba nie je stavbou podľa občianskeho práva a zároveň nejde o neoprávnenú stavbu. Súčasne nebola splnená podmienka v zmysle ust. § 135c Občianskeho zákonníka, keďže nejde o priamy vzťah vlastníka pozemku - žalobcu (keďže predmetom je stavba žalobcu) a stavbu žalovaného, pričom okresný súd opakovane zdôraznil, že nejde o stavbu žalovaného podľa Občianskeho zákonníka a nemožno aplikovať ustanovenie Stavebného zákona, teda predpis verejného práva v danom prípade. Zároveň akékoľvek zriadenie vecného bremena by bolo v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalovaný svojím návrhom v podstate chce nahradiť účel nájomnej zmluvy za účelom dosiahnutia zisku a prospechu sebe na úkor žalobcu. Okresný súd preto žalobe žalobcu vyhovel a vzájomnú žalobu žalovaného zamietol.

16. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol v zmysle ust. § 255, § 262 CSP. Z dôvodu úspešnosti žalobcu v konaní tak o žalobe žalobcu, ako aj v prípade zamietnutia vzájomnej žaloby žalovaného, okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

17. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný. Žalovaný v odvolaní uviedol, že napáda rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a mal za to, že okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozsudok okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právoplatné uznesenie okresného súdu, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, má vadu uvedenú v odseku 1 a táto mala vplyv na rozhodnutie vo veci.

18. Žalovaný mal za to, že v zmysle ust. § 181 ods. 1, 2 CSP okresný súd nespĺnil svoju procesnú povinnosť, ak po úkonoch v zmysle ust. § 181 ods. 1 CSP, ale ani vôbec v žiadnom štádiu pojednávania neuviedol stranám, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné a ktoré skutkové tvrdenia považuje medzi stranami za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Žalovaný poukázal na to, že okresný súd neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci a táto vada konania dosahuje intenzitu zmätočnosti v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku. Žalovaný zdôraznil, že postup v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP je obligatórny, ako aj, že táto povinnosť súdu uviesť predbežné právne posúdenie veci sa odlišuje od Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016, ktorý upravoval predbežné právne posúdenie veci iba ako fakultatívny postup súdu. Účelom úkonov v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP je, aby bol postup súdu pre strany a ich zástupcov predvídateľný a transparentný. Najvyšší súd Slovenskej republiky ešte v režime Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 k ust. § 118 ods. 2 sa vyjadril a judikoval, že v nedodržaní postupu v zmysle ust. § 118 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016 treba vidieť procesnú nesprávnosť, ktorá so zreteľom na individuálne okolnosti preskúmvanej veci vedie k zmareniu účelu sledovaného týmto zákonným ustanovením a neprispieva k predvídateľnosti postupu a rozhodnutia okresného súdu v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 18/2010 zo dňa 17.02.2011. Žalovaný poukázal na rozhodovaciu činnosť krajských súdov z ktorej vyplýva, že opomenutie povinnosti okresného súdu v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP sa vyhodnocuje ako znemožnenie strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, t. j. odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Žalovaný príkladmo poukázal na kasačné uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25 Co 57/2017 zo dňa 21.11.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9 Co 244/2017 zo dňa 19.12.2017, kasačné uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11 Co 195/2017 zo dňa 14.11.2017, prípadne kasačné uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 Co 145/2017 zo dňa 23.06.2018. Žalovaný poukázal na to, že v okolnostiach prejednávanej veci možno konštatovať, že v zápisnici o pojednávaní konanom dňa 21.06.2019 je na strane 2 síce uvedená veta v znení: „Súd vykonáva úkony podľa § 181 CSP a poučuje o právach a povinnostiach v zmysle CSP“, avšak z obsahu zápisnice o pojednávaní nemožno ustáliť, že by okresný súd konkrétnym spôsobom realizoval svoju povinnosť podľa ust. § 181 ods. 2 CSP a uviedol, ktoré konkrétne skutkové tvrdenia považuje za sporné a ktoré konkrétne skutkové tvrdenia považuje medzi stranami za nesporné, ktoré konkrétne dôkazy vykoná a ktoré konkrétne dôkazy nevykoná, ako ani, že by okresný súd uviedol svoje konkrétne predbežné právne posúdenie veci. Ak v zápisnici o pojednávaní okresný súd poznamenal „súd vykonáva úkony podľa § 181 CSP“, tak sa nedá zistiť, o aké konkrétne úkony a s akým obsahom išlo. V tejto súvislosti žalovaný odkázal na zvukový záznam z pojednávania konaného dňa 21.06.2019, vyhotovený podľa ust. § 175 ods. 1 v spojení s ust. § 98 ods. 1 CSP, z ktorého musí byť jednoznačné, že okresný súd svoju povinnosť ustanovenú v ust. § 181 ods. 2 CSP nespĺnil.

19. Ďalším dôvodom odvolania žalovaného bola námietka postupu okresného súdu, ktorý sa podľa žalovaného mal dopustiť procesnej nesprávosti aj v tom, že v priebehu konania došlo zo strany žalobcu k zmene žaloby po stránke skutkovej, následne aj k zmene žalobného petitu a okresný súd o žiadnom z týchto úkonov žalobcu nerozhodol, hoci tak v zmysle ust. § 142 CSP urobiť mal. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na pôvodnú žalobu žalobcu doručenú okresnému súdu zo dňa 28.04.2015, ktorou žiadal voči žalovanému, aby bola uložená súdom povinnosť „vypratať nehnuteľnosť“ v žalobe bližšie špecifikovanú „odstránením reklamných plôch z vonkajších stien nehnuteľnosti zo strany Hviezdoslavovej ulice a uviesť steny do pôvodného stavu“, a to na skutkovom základe, že nájomný vzťah pôvodného žalovaného k vonkajším obvodovým stenám budovy skončil uplynutím výpovednej doby dňa 31.03.2015, na základe písomnej výpovede žalobcu doručenej žalovanému dňa 05.12.2014 a žalovaný užíva od 01.04.2015 steny budovy bez právneho dôvodu. Žalobca však následne dňa 13.02.2017 doručil

okresnému súdu písomné podanie, v ktorom žiadal o pokračovanie v prerušenom konaní a na námietku žalovaného, že výpoveď nájomnej zmluvy doručená žalovanému dňa 05.12.2014 je neplatná uviedol, že opätovne a teraz už platne upozornil žalovaného listom zo dňa 05.10.2016 na porušenie povinnosti z nájomnej zmluvy, pričom žalobca doručil dňa 31.10.2016 výpoveď nájomnej zmluvy zo dňa 17.10.2016 a trojmesačná výpoveďná lehota začínajúca plynúť dňa 01.11.2016 uplynula dňa 31.01.2017. Podľa žalovaného odo dňa 13.02.2017 sa preto žalobca nedomáhal na okresnom súde svojho nároku na tom skutkovom základe, že žalovanému skončil nájomný vzťah k vonkajším obvodovým stenám budovy výpoveďou k 31.03.2015, ako to bolo v pôvodne podanej žalobe, ale na tom podstatne odlišnom skutkovom základe, že žalovanému skončil nájomný vzťah k vonkajším obvodovým stenám budovy až neskoršou výpoveďou (iným právnym úkonom) k 31.01.2017, čiže až takmer dva roky po pôvodne žalobcom datovanom okamihu údajného skončenia nájmu a podania žaloby. V zmysle ust. § 140 ods. 2 CSP zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Žalovaný mal za to, posudzujúc podanie žalobcu doručené okresnému súdu dňa 13.02.2017, že podľa jeho obsahu išlo o zmenu žaloby, ktorá spočívala v podstatnej zmene rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe - žalobca už odvodzoval svoj nárok od skončenia nájomného vzťahu žalovaného na základe celkom iného právneho úkonu žalobcu než pôvodne. Súd je v takomto prípade povinný rozhodnúť o zmene žaloby uznesením, pričom okresný súd vyhovel žalobe v jej zmenenom znení na tom skutkovom základe, ktorý bol uvedený v podaní žalobcu doručenom okresnému súdu dňa 13.02.2017, ako to vyplýva z odseku 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku, avšak bez pripustenia zmeny žaloby, čím podľa žalovaného okresný súd postupoval procesne nesprávne.

20. Žalovaný ďalej konštatoval, že okresný súd nerozhodol ani o zmene žalobného petitu, ktorú výslovne uskutočnil žalobca do zápisnice na pojednávaní konanom dňa 21.06.2019, keď sám navrhol zmenu žaloby a ďalej okresný súd sám preformuloval vo výroku napadnutého rozsudku nielen žalobný petit v zmysle pôvodnej žaloby, ale i žalobcom zmenený žalobný petit. Vo vzťahu k žalobnému petitu žalovaný poukázal na ust. § 216 ods. 1 CSP, ako aj na názor vyjadrený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 M Cdo 15/2010 zo dňa 27.07.2011, keď žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Ak sa žalobca pôvodne domáhal „vypratania nehnuteľnosti“, ktorý predmet konania je uvedený aj v záhlaví napadnutého rozsudku, treba konštatovať, že „vypratáním nehnuteľnosti“ sa podľa všeobecne akceptovaného významu tohto pojmu rozumie odstránenie vecí osoby, ktorá je povinná nehnuteľnosť vypratať, nachádzajúcich sa vo vnútri nehnuteľnosti, teda v smere dnu za jej obvodovými stenami, ak ide o nehnuteľnosť, ktorá je obvodovými stenami ohraničená. Vzhľadom na nesprávnu formuláciu žalobného petitu, ktorú okresný súd v žiadnom prípade nebol oprávnený sám za žalobcu naprávať, mala byť žaloba o vypratanie nehnuteľnosti zamietnutá, resp. zamietnutá v časti týkajúcej sa vypratania nehnuteľnosti. Ak aj súd nie je viazaný doslovným znením žalobného petitu, nie je ale oprávnený preformulovať jeho obsah tak, aby bol žalobca za každú cenu úspešný v plnom rozsahu.

21. Ak žalobca zmenil žalobný petit na pojednávaní konanom dňa 21.06.2019, išlo o zmenu žaloby v zmysle ust. § 140 ods. 1 CSP, keď sám žalobca posúdil svoj úkon ako „zmenu žaloby“, v nadväznosti na ktorú žalovaný vzniesol námietku premlčania, keďže zmena žaloby má hmotnoprávne a procesnoprávne účinky až od jej doručenia súdu. Žalovaný zotrval na tom, že nárok žalobcu „odstránenie reklamných plôch, resp. reklamnej stavby“ podľa zmeneného žalobného petitu bol uplatnený po uplynutí premlčacej doby.

22. Žalovaný ďalej mal za to, že okresný súd mal vyzvať žalobcu na odstránenie vád žalobcom zmeneného žalobného petitu, konkrétne jeho neurčitosti, ak reklamné plochy a reklamná stavba nie sú identické pojmy. Reklamnou plochou môže byť aj len reklamný banner (reklamná plachta) prichytená na fasáde, ale nie je jasné, či je „reklamnou plochou“ tiež samotná stavebná konštrukcia, na ktorej je reklamný banner prichytený a ktorá má charakter „reklamnej stavby“, alebo aj osvetľovacie telesá (reflektory) tvoriace príslušenstvo k reklamnej konštrukcii. Žalovaný uviedol, že okresný súd porušil princíp rovnosti zbraní ako imanentnej súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie, ak okresný súd svojvoľne rozhodol odlišne oproti zneniu žalobného petitu len preto, aby mohol žalobe vyhovieť. Navyše okresný súd konštatoval, že k zmene žaloby ani nedošlo, chrániac tak žalobcu od nepriaznivých procesných následkov vzniknutej situácie. Žalovaný považoval žalobný petit formulovaný žalobcom za neurčitý a v konečnom dôsledku aj nevykonateľný. Tento odvolací dôvod uviedol vo väzbe na to, že podľa žalovaného „reklamná stavba“ nie je vo výroku napadnutého rozsudku, ale ani v jeho odôvodnení bližšie vymedzená, napr. druhom, rozmermi, popisom. I z fotodokumentácie, na ktorú okresný súd

opakovane odkazoval, bolo zrejme, že predmetná „reklamná stavba“, ak je vôbec jedna, pozostáva z viacerých relatívne samostatných častí. Ak by zároveň mala byť „reklamná stavba“ odstránená aj s jej príslušenstvom, napr. s osvetľovacími telesami, ktoré nie sú jej súčasťou, opäť to z výrokovkej časti rozsudku okresného súdu nevyplýva. Podľa žalovaného ani okresný súd nemal jasné, aj keď vo výroku zvolil pojem „reklamná stavba“, či ide o jednu reklamnú stavbu alebo o viac reklamných stavieb.

23. Žalovaný vo vzťahu k zamietnutiu jeho vzájomnej žaloby uviedol, že závery okresného súdu sú preklnuteľné prostredníctvom analógie v zmysle ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, hoci okresný súd odmietol pre prípad žalobcu a žalovaného analógiu aplikovať. Žalobca je nielen vlastníkom stavby, na ktorej je reklamná stavba zriadená, ale aj vlastníkom pozemku, na ktorom je postavená stavba žalobcu, i reklamná stavba žalovaného. Okresný súd nezdôvodnil, prečo podľa neho nemožno zohľadniť fakt, že vlastníkom pozemku je zároveň žalobca. Údajný rozpor zriadenia vecného bremena v prospech žalovaného s dobrými mravmi rovnako v napadnutom rozsudku nebol nijako podložený. Ak by bol akceptovaný názor okresného súdu o rozpore návrhu na zriadenie vecného bremena v prospech vlastníka neoprávnenej stavby s dobrými mravmi, v konečnom dôsledku by to znamenalo to, že ust. § 135c ods. 3 Občianskeho zákonníka v časti týkajúcej sa zriadenia vecného bremena by bolo samo osebe v rozpore s dobrými mravmi, čo je absurdné a neprijateľné.

24. Žalovaný súčasne s odvolaním napadol aj za aplikácie ust. § 365 ods. 2 CSP právoplatné uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 10Cb/230/2015-112 zo dňa 13.09.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 10Cb/230/2015-214 zo dňa 27.11.2018, ktorými bolo rozhodnuté o pripustení zmeny strany sporu tak, že do konania na miesto pôvodného žalovaného vstúpil žalovaný. Žalovaný namietol, že okresný súd v uznesení č. k. 10Cb/230/2015-214 zo dňa 27.11.2018, ktorým bola sťažnosť žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/230/2015-112 zo dňa 13.09.2017 zamietnutá, sa vôbec nevysporiadal s námietkami obsiahnutými v sťažnosti žalovaného, osobitne s tým, že okresný súd nedoručil spoločnosti SECURE INVESTMENT, s. r. o., t.j. žalovanému, pred vydaním uznesenia č. k. 10Cb/230/2015-112 zo dňa 13.09.2017 návrh žalobcu na pripustenie zmeny strany sporu a neumožnil jej sa s týmto návrhom oboznámiť a vyjadriť sa k nemu, čo je v rozpore s Čl. 6 ods. 1 a Čl. 9 základných princípov CSP. Žalovaný opätovne pred odvolacím súdom poukázal na toto pochybenie, ktoré malo vplyv na zákonnosť uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 10Cb/230/2015-112 zo dňa 13.09.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 10Cb/230/2015-214 zo dňa 27.11.2018. Ak by aj okresný súd s touto sťažnostnou nesúhlasil, bolo jeho povinnosťou aspoň stručne na ňu v odôvodnení uznesenia č. k. 10Cb/230/2015-214 zo dňa 27.11.2018, ktorým bola sťažnosť žalovaného zamietnutá, reagovať a vysporiadať sa s ňou, čo sa však nestalo.

25. V závere odvolania žalovaný uviedol, že v súlade s ust. § 365 ods. 1 písm. g) a § 366 písm. d) CSP uvádza odvolaciemu súdu novú skutočnosť a predložil nový dôkaz, pričom uviedol, že prostriedky procesnej obrany bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred okresným súdom, pretože nastali až po vyhlásení napadnutého rozsudku. Žalovaný oznámil odvolaciemu súdu, že písomnou Kúpnu zmluvou uzavretou dňa 01.08.2019, účinnou odo dňa jej podpísania, previedol vlastnícke právo k reklamnému zariadeniu na fasáde budovy, súpisné číslo XXX (ústredné stavadlo ŽST Žilina), zapísanej na liste vlastníctva č. XXX a postavenej na parcele registra „C“ č. 6033, katastrálne územie Z., Obec Z., okres Z., ktoré sú znázornené v Prílohe č. 1 ku kúpnej zmluve, na kupujúceho EUNICA Design, s.r.o., so sídlom Mariánske nám. 30/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 085 959, zapísanú v obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel Sro, vložka č. 58757/L. Podľa Čl. III. bodu 2. Kúpnej zmluvy zo dňa 01.08.2019 kupujúci nadobudol vlastnícke právo k predmetu prevodu dňom uzavretia tejto zmluvy. V zmysle čl. IV bodu 2 Kúpnej zmluvy zo dňa 01.08.2019 súčasťou predmetu prevodu bola reklamná konštrukcia a osvetlenie reklamného zariadenia, vrátane všetkého príslušenstva. Žalovaný poukázal na to, že od 01.08.2019 stratil vlastnícke právo k reklamnej stavbe, resp. reklamnému zariadeniu, ktorého odstránenia sa žalobca domáha, preto už žalovanému nepatrí pasívna vecná legitímácia vo veci žaloby žalobcu, keďže tak ako pôvodný žalovaný stratil svoju pasívnu vecnú legitímáciu predajom reklamného zariadenia k 01.09.2017, preto žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť, žalobu zamietnuť a vzájomnej žalobe žalovaného vyhovieť a priznať žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

26. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 26.08.2019 (č.l. 334 spisu). Žalobca považoval napadnuté rozhodnutie okresného súdu za vecne správne, ako aj jeho postup, preto navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť. Ďalej zdôraznil, že žalovanému sa darí umelo predlžovať

tento spor. Vyplýva to z toho, že už druhýkrát vyprodukoval kúpnu zmluvu, ktorou sa zmenila právnická osoba, ktorá je oficiálnym vlastníkom reklamnej stavby. Reálne celý čas reklamnú plochu užíva pôvodný žalovaný EUNICA MEDIA, s. r. o., Mariánske námestie 29/6, 010 01 Žilina, IČO: 44 081 481, ktorý je nepretržite ako vlastníkom reklamnej stavby uvedený aj na stene fasády budovy podľa fotografie v prílohe. Súčasný žalovaný, SECURE INVESTMENT, s.r.o. navyše ani na základe výzvy žalobcu neuhradil odplatu za užívanie fasády budovy žalobcu. Opätovne vyfabrikoval dôkaz ktorý spôsobuje, že novým vlastníkom stavby je pre zmenu tretia spoločnosť. Táto má rovnakých spoločníkov, konateľov, aj sídlo, ako pôvodný žalovaný a spoločníkom v tejto novej spoločnosti je aj pôvodný žalovaný. Žalobca zdôraznil, že konanie žalovaných, resp. ich právneho zástupcu považuje za zneužívanie práva a konanie proti dobrým mravom. Podľa základných ustanovení zákona Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov, konkrétne Čl. 5, takýto výkon práva nepožíva právnu ochranu a podľa žalobcu takéto konanie by malo byť aj súdom sankcionované. Žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu v znení ako bol vynesený a vyhodnotil predložený dôkaz, a to kúpnu zmluvu v duchu Čl. 5 CSP. V prípade, že odvolací súd vyhodnotí konanie žalovaného ako konanie, ktoré požíva právnu ochranu, tak žalobca vyjadril, že je nútený navrhnúť opätovne zmenu žalovaného v zmysle ust. § 80 ods. 1 CSP, aby do konania na miesto žalovaného vstúpila spoločnosť: EUNICA Design, s.r.o., so sídlom Mariánske nám. 30/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 085 959, ktorý subjekt je zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sro, vložka číslo: 58757/L.

27. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 11.10.2019 (č.l. 340-344 spisu). Žalovaný mal za to, že prevod vlastníckeho práva k reklamnému zariadeniu, resp. k reklamnej stavbe, umiestnenému na fasáde budovy vo vlastníctve žalobcu Kúpnu zmluvou zo dňa 01.08.2019, ani oznámenie tejto skutkovej okolnosti súdu v odvolaní žalovaného nepredstavuje a nemôže predstavovať zjavne zneužívanie práva, ktoré v zmysle Čl. 5 základných princípov CSP by nemalo požívať právnu ochranu. Čl. 5 CSP predovšetkým zakazuje zjavné zneužitie práva vyplývajúceho z procesnoprávných noriem. Predaj určitej huteľnej veci, resp. súboru huteľných vecí jednou stranou sporu tretej osobe v priebehu sporu je konaním hmotnoprávného charakteru. Žalovanému nie je a počas celého konania nebolo nijako zakázané ani obmedzené nakladať s jeho majetkom, vrátane aj reklamného zariadenia umiestneného na fasáde budovy vo vlastníctve žalobcu. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiada, aby odvolací súd neprihliadol na preukázanú zmenu v hmotnoprávnom skutkovom stave veci, ktorý nastal v čase po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, čo by však bolo v rozpore s ust. § 215 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu a ust. § 217 ods. 1 CSP, podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, čo platí aj pre konanie pred odvolacím súdom. Žalovaný poukázal na ust. § 43 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a vyjadril, že reklamná stavba, resp. reklamné zariadenie, ktorého sa týka prejednávany spor (reklamné konštrukcie uchytené o obvodové múry budovy s natiahnutými reklamnými plachtami), nemá charakter nehnuteľnosti (nie je stavbou v občianskoprávnom zmysle, spojenou so zemou pevným základom), ale má povahu huteľnej veci, resp. súboru huteľných vecí. Reklamné stavby definované v stavebnom zákone sú podľa ust. § 43a ods. 3 písm. r) stavebného zákona inžinierskymi stavbami a ako inžinierske stavby v zmysle ust. § 6 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa nezapisujú v katastri nehnuteľností. Zmluva o prevode vlastníctva reklamnej stavby v danej veci by preto ani nevyžadovala písomnú formu.

28. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uvádza, že ak odvolací súd vyhodnotí konanie žalovaného ako požívajúce právnu ochranu, tak v zmysle ust. § 80 ods. 1 CSP navrhuje, aby do konania na miesto žalovaného vstúpila spoločnosť EUNICA Design, s.r.o., so sídlom Mariánske nám. 30/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 085 959. Žalovaný s takýmto návrhom žalobcu na zmenu žalovaného nesúhlasí s poukazom na ust. § 80 ods. 1, 2, § 147 ods. 1, 3 CSP. Tento nesúhlas žalovaného je z toho dôvodu, že v danej veci sa nerozhoduje iba o žalobe žalobcu proti žalovanému o vypratanie nehnuteľnosti, resp. o odstránenie reklamných plôch alebo reklamnej stavby, ale tiež o vzájomnej žalobe žalovaného proti žalobcovi o zriadenie vecného bremena v prospech žalovaného. Táto skutočnosť mala potom následok v tom, že žalobca nie je v danej veci iba žalobcom vo svojej žalobe, ale je tiež žalovaným vo vzájomnej žalobe. Žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 221/2011 zo dňa 30.01.2013, ktorý už judikoval, že žalobca majúci v konaní v dôsledku vzájomného návrhu zároveň procesné postavenie žalovaného nie je oprávneným subjektom na podanie návrhu na zmenu svojho účasti podľa ust. § 92 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016. Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnom uznesení vyjadril, že v občianskom sporovom konaní žalovaným

je ten, koho za žalovaného označí žalobca, pričom žalovaný sa proti vôli žalobcu svojmu procesnému postaveniu nemôže vyhnúť. Nemôže preto navrhnúť, aby na jeho miesto vstúpil iný žalovaný, resp. takýto jeho prípadný návrh nie je právne relevantný. Z toho možno vyvodíť, že žalobca majúci v konaní v dôsledku vzájomného návrhu zároveň procesné postavenie žalovaného, nie je oprávneným subjektom na podanie návrhu na zmenu svojho účastníctva. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa síce v uznesení sp. zn. 6 Cdo 221/2011 zo dňa 30.01.2013 výslovne vyjadril o neprípustnosti návrhu žalobcu na zmenu žalobcu v spore, v ktorom je zároveň žalovaným zo vzájomnej žaloby, ktorý záver možno plne aplikovať aj v prípade, ak žalobca, ktorý je v dôsledku vzájomnej žaloby tiež žalovaným, navrhuje v takomto spore zmenu žalovaného. Postavenie žalobcu a žalovaného zo žaloby je rovné postaveniu žalovaného a žalobcu zo vzájomnej žaloby, keďže žalovaný je vo vzájomnej žalobe žalobcom a žalobca je vo vzájomnej žalobe žalovaným. Návrh žalobcu, ktorý je v spore zároveň žalovaným zo vzájomnej žaloby žalovaného, aby do konania na miesto žalovaného vstúpil podľa ust. § 80 ods. 1 CSP iný subjekt, je súčasne návrhom žalovaného zo vzájomnej žaloby na zmenu žalobcu zo vzájomnej žaloby. Z ustanovenia § 80 ods. 1 CSP vyplýva, že návrh na zmenu žalobcu alebo žalovaného môže podať iba žalobca, nikdy nie žalovaný, preto ani žalovaný zo vzájomnej žaloby nemôže navrhnúť zmenu svojho žalobcu zo vzájomnej žaloby. Ak by sa akceptovalo oprávnenie žalobcu, ktorý je v spore zároveň žalovaným zo vzájomnej žaloby žalovaného, účinne navrhnúť, aby do konania na miesto žalovaného, t. j. žalobcu zo vzájomnej žaloby vstúpil podľa ust. § 80 ods. 1 CSP iný subjekt, znamenalo by to, že žalovaný zo vzájomnej žaloby by v konaní o vzájomnej žalobe mohol dosiahnuť zmenu svojho žalobcu zo vzájomnej žaloby, čo je neprípustné. Pre vyhovenie návrhu v zmysle ust. § 80 ods. 1, 2 CSP vždy sa vyžaduje súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Vyhovieť návrhu na zmenu žalovaného, ktorý je zároveň žalobcom zo vzájomnej žaloby, by preto aj v prípade záveru o prípustnosti takého návrhu bolo možné výlučne vtedy, ak by s tým súhlasila osoba označená v návrhu ako tá, ktorá má vstúpiť do konania na miesto žalovaného, t. j. žalobcu zo vzájomnej žaloby. Z tohto zároveň plynie povinnosť súdu túto osobu vyzvať na vyjadrenie, či so vstupom do konania na miesto žalovaného a zároveň žalobcu zo vzájomnej žaloby súhlasí.

29. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 21.10.2019 (č.l. 361 spisu). Žalobca zdôraznil, že v podaní zo dňa 26.08.2019 navrhol v prípade, že súd vyhodnotí konanie žalovaného ako konanie požívajúce právnu ochranu, aby do konania na miesto žalovaného vstúpila spoločnosť EUNICA Design, s.r.o.. Z tohto podania bolo zrejmé, že žalobca navrhol zmenu okruhu účastníkov len pokiaľ ide o žalobcom podanú žalobu, t.j. len pokiaľ ide o povinnosť odstrániť reklamnú stavbu z vonkajších stien budovy. Žalovaný odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR v inej veci sp. zn. 6Cdo 221/2011 zo dňa 30.1.2013. V tomto konaní došlo na strane žalobkyne k takej právnej skutočnosti, ktorá nemala za následok prechod práv a povinností uplatňovaných v uvedenom súdnom konaní. Stav v tomto konaní je však iný, preto uvádzané rozhodnutie nie je aplikovateľné. V danom konaní zmena vlastníka reklamnej stavby bezprostredne súvisí s pasívnou vecnou legitimitáciou, preto bol žalobca nútený navrhnúť zmenu žalovaného v ním podanej žalobe. Žalobca je oprávnený určiť žalovaného a súd rozhodne, či voči nemu žalobca má uplatňovaný nárok alebo nie. Nakoľko žalobca nie je žalobcom vo vzájomnej žalobe, tak žalobcovi bolo zrejmé, že nie je oprávnený navrhnúť zmenu vzájomnej žaloby. Vzájomnej žaloby sa návrh na zmenu účastníkov konania netýka, keďže žalobca navrhol zmenu žalovaného len v ním podanej žalobe o odstránenie reklamnej stavby. Žalovaný v podaní zo dňa 11.10.2019 vyjadril, že nesúhlasí s návrhom žalobcu na zmenu žalovaného, pričom toto svoje stanovisko odôvodňuje tým, že aj on je žalobcom vo vzájomnej žalobe. Na to žalobca navrhol, aby odvolací súd vzájomnú žalobu vylúčil podľa ust. § 147 ods. 4 CSP na samostatné konanie. Tak bude súd konať v oboch konaniach s tým žalovaným, ktorého označí žalobca.

30. K podaniu žalobcu zo dňa 21.10.2019 sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 13.12.2019 (č.l. 366 spisu). S návrhom žalobcu na zmenu žalovaného len vo väzbe na žalobu žalobcu žalovaný nesúhlasil. Neprihádza podľa žalovaného do úvahy, aby súd v spore, ktorého predmetom je žaloba a vzájomná žaloba, pripustil na návrh žalobcu iba zmenu žalovaného z jeho žaloby, avšak zároveň by zostali nezmenené strany zo vzájomnej žaloby. Žaloba a vzájomná žaloba sú previazané v takom rozsahu, že žalobca zo žaloby je žalovaným zo vzájomnej žaloby a žalovaný zo žaloby je žalobcom vo vzájomnej žalobe. Pokiaľ žalobca žiada vylúčiť vzájomný návrh žalovaného na samostatné konanie, tak pre takýto postup nie sú splnené zákonné podmienky, za aplikácie ust. § 147 ods. 4 CSP. V danej veci súd už o vzájomnej žalobe spolu so žalobou meritórne rozhodol jedným rozsudkom, a preto nie je možné vylúčenie vzájomnej žaloby na samostatné konanie, kedy k uvedenému môže dôjsť len v tom prípade,

ak obligatórne nie sú splnené podmienky na spojenie vecí upravené v ust. § 166 CSP, čo takisto nebola situácia v prejednávanej veci.

31. Vyjadrenie žalovaného bolo postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 09.01.2020 doručené žalobcovi s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 7 dní, ktorú možnosť žalobca do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

32. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol návrh žalobcu zo dňa 26.08.2019 v spojení s podaním zo dňa 21.10.2019 na zmenu žalovaného a návrh žalobcu zo dňa 21.10.2019 na vylúčenie vzájomnej žaloby na samostatné konanie zamietnutý, za aplikácie Čl. 5 CSP, § 147 CSP a rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

33. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/214/2019-376 zo dňa 06.04.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 09.06.2020 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

34. Primárne krajský súd bol povinný sa vysporiadať s podaniami žalobcu a žalovaného, ktoré sa týkali žalovaným oznámenej skutočnosti až v rámci ním podaného odvolania zo dňa 09.08.2019, keď s odkazom na ust. § 365 ods. 1 písm. g) a § 366 písm. d) CSP uviedol odvolaciemu súdu novú skutočnosť, ktorú podľa tvrdení žalovaného nemohol bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, keďže nastala po vyhlásení napadnutého rozsudku, a to skutočnosť uzavretia Kúpnej zmluvy dňa 01.08.2019, predmetom ktorej bol predaj reklamného zariadenia na kupujúceho EUNICA Design, s.r.o., so sídlom Mariánske nám. 30/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 085 959. Žalovaný k odvolaniu doložil Kúpnu zmluvu zo dňa 01.08.2019 a súčasne uviedol, že zmenou vlastníka tohto reklamného zariadenia, ktoré bolo predmetom sporu, ktorého odstránenia sa žalobca domáha, žalovaný už nie je pasívne legitimovaný, ktorú pasívnu legitímáciu žalovaný stratil predajom reklamného zariadenia od 01.08.2019 tak, ako pôvodný žalovaný stratil svoju pasívnu vecnú legitímáciu predajom reklamného zariadenia k 01.09.2017. Žalobca na túto až v odvolacom konaní oznámenú skutočnosť v podaní zo dňa 26.08.2019 v spojení s podaním zo dňa 21.10.2019 reagoval v prvom rade tak, že žiadal, aby aplikovaním Čl. 5 CSP takýto výkon práva žalovaného nepožíval právnu ochranu, t.j. aby bol rozsudok okresného súdu potvrdený a predložený dôkaz kúpnej zmluvy vyhodnotený na základe Čl. 5 CSP. Len v prípade, ak odvolací súd vyhodnotí konanie žalovaného ako konanie požívajúce právnu ochranu, tak až v tom prípade je žalobca nútený navrhnúť opätovne zmenu žalovaného v zmysle ust. § 80 ods. 1 CSP, aby do konania na miesto žalovaného vstúpila spoločnosť EUNICA Design, s.r.o., IČO: 47 085 959, a to do konania žaloby žalobcu a vzájomný návrh žalovaného, aby bol vylúčený na samostatné prejednanie. Vo vzťahu k týmto podaniam žalobcu žalovaný vo vyjadrení zo dňa 11.10.2019 (č.l. 340 spisu) v spojení s podaním zo dňa 13.12.2019 (č.l. 366 spisu) uviedol, že nie je možné aplikovať Čl. 5 CSP, keďže tento sa týka procesnoprávných úkonov, avšak dispozícia s hnutelnou vecou žalovaným, a to v rovine predaja tretej osobe v priebehu sporu je konaním hmotnoprávného charakteru, kedy žalovanému ani počas konania pred okresným súdom, ani iným spôsobom nebolo obmedzené nakladať s jeho majetkom. Žalovaný uviedol, že nie je možné akceptovať návrh žalobcu, ktorým v podstate žiada, aby odvolací súd neprihliadol na preukázanú zmenu v hmotnoprávnom skutkovom stave veci, ktorá nastala až v čase po vyhlásení rozsudku okresného súdu, keďže takýto postup by bol v rozpore s ust. § 215 ods. 1 a § 217 ods. 1 CSP. Žalovaný uviedol, že nie je možné akceptovať návrh žalobcu na zámenu žalovaného len vo vzťahu k ním podanej žalobe, keďže súčasťou žaloby žalobcu je aj vzájomná žaloba žalovaného, pričom vo vzájomnej žalobe žalovaného je žalovaný žalobca a žalobca je žalovaný, to znamená, že žaloba a vzájomná žaloba sú previazané. Žalovaný ďalej uviedol, že ak žalobca navrhuje vylúčenie vzájomnej žaloby žalovaného na samostatné konanie, tak takýto postup nespĺňa zákonné predpoklady v zmysle ust. § 147 ods. 4 CSP, ak už okresný súd o vzájomnej žalobe spolu so žalobou meritorne rozhodol jedným rozsudkom, ako sa to stalo v danej veci.

35. Krajský súd považoval za potrebné na základe vyššie uvedeného zo strany žalobcu a žalovaného v odôvodnení svojho rozsudku uviesť citáciu Čl. 5 CSP, na ktorý poukazoval žalobca a ust. § 365 ods. 1 písm. g), § 366 písm. d) CSP, na ktoré poukazoval žalovaný v súvislosti s oznámením skutočnosti v odvolacom konaní, že došlo k predaju reklamného zariadenia kupujúcemu EUNICA Design, s.r.o., na ktorého prešlo vlastníctvo k reklamnému zariadeniu, odstránenia ktorého sa žalobca domáha.

36. Podľa Čl. 5 CSP, zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.

37. Podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

38. Podľa ust. § 366 písm. d) CSP, novoty v odvolacom konaní - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

39. Krajský súd uvádza, že na základe tých zákonných ustanovení, ktoré uviedol sám žalovaný, nemožno akceptovať u oznámenia uzavretia Kúpnej zmluvy na reklamné zariadenie medzi žalovaným ako predávajúcim a kupujúcim EUNICA Design, s.r.o., IČO: 47 085 959 dňa 01.08.2019 to, že by malo ísť o situáciu v zmysle ust. § 366 písm. d) CSP, na ktorú poukazoval žalovaný, t.j., že kúpna zmluva je novým dôkazom, ktorý ako prostriedok procesnej obrany bez svojej viny nemohol žalovaný uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Krajský súd konštatuje, že Kúpna zmluva zo dňa 01.08.2019, ktorú žalovaný označil až v ním podanom odvolaní, nespĺňa zákonnú požiadavku prostriedku procesnej obrany, ktorý prostriedok žalovaný ako odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Bez svojej viny podľa názoru krajského súdu je možné chápať len situáciu, keď sporová strana nemohla bez svojej viny skutočnosť alebo dôkazy označiť alebo predložiť, pretože o nich nevedela, ani inak z procesného hľadiska nezavinila nesplnenie svojej povinnosti ich tvrdenia alebo predloženia. Dispozíciu s predmetom vlastníctva, a to s reklamným zariadením krajský súd nepopiera, ale pokiaľ k nej došlo, a to v danom konaní už opätovne, t.j. pred okresným súdom na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 01.09.2017 (č.l. 103-105 spisu) medzi pôvodným žalovaným ako predávajúcim EUNICA MEDIA, s. r. o., IČO: 44 081 481 a kupujúcim SECURE INVESTMENT, s. r. o. ako kupujúcim a v rámci odvolacieho konania podľa Kúpnej zmluvy zo dňa 01.08.2019 (č.l. 319-321 spisu), uzavretej medzi žalovaným ako predávajúcim a kupujúcim EUNICA Design, s.r.o., IČO: 47 085 959, tak nepochybne nemôže ísť o dôkaz, ktorý nemohol žalovaný uplatniť bez svojej viny, čo je vyžadované ust. § 366 písm. d) CSP, keďže tu ide o vedomú, dobrovoľnú vôľu žalovaného sa týmto spôsobom správať, a to predatť reklamné zariadenie, ktoré tvorí predmet žaloby žalobcu a súdneho konania. Odvolací súd preto v zmysle návrhu žalovaného na skutočnosť Kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným ako predávajúcim a kupujúcim EUNICA Design, s.r.o., datovanej 01.08.2019, neprihliadol ako na žalovaným označený dôkaz cez aplikáciu ust. § 365 ods. 1 písm. g) a § 366 písm. d) CSP, na ktoré poukazoval žalovaný, keďže tento dôkaz nespĺňa zákonné kritérium v zmysle ust. § 366 písm. d) CSP, pretože nejde o dôkaz, ktorý odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, ak žalovaný vedome a dobrovoľne uzavrel kúpnu zmluvu, s dôsledkom straty svojho vlastníckeho práva.

40. Krajský súd dodáva, že žalovaný dobrovoľne predal reklamné zariadenie a tým nemožno sa stotožniť, že skutočnosť, prípadne dôkaz Kúpnej zmluvy zo dňa 01.08.2019 by mal byť prostriedkom procesnej obrany žalovaného, ktorý žalovaný „bez svojej viny“ nemohol uplatniť pred okresným súdom. Dobrovoľné, slobodné a vážne konanie žalovaného ako vlastníka reklamného zariadenia pri predaji tohto zariadenia kupujúcemu EUNICA Design, s.r.o. nemôže byť situáciou, že by žalovaný ako odvolateľ bez svojej viny nemohol prevod svojho vlastníckeho práva ovplyvniť. Návrh žalovaného v odvolaní prihliadnuť na tento právny úkon uzavretej Kúpnej zmluvy zo dňa 01.08.2019 cez žalovaným uvedené ustanovenie § 365 ods. 1 písm. g), § 366 písm. d) CSP bol na základe uvedených záverov krajského súdu neopodstatnený a súčasne nezodpovedal zákonným kritériám v zmysle ust. § 366 písm. d) CSP.

41. Žalobca na oznámenie žalovaného o predaji reklamného zariadenia až v odvolacom konaní vo vyjadrení zo dňa 26.08.2019 (č.l. 334 spisu) reagoval tak, že žiadal, aby na tento „vyfabrikovaný“ dôkaz nebolo prihladané, keďže považoval konanie žalovaných, resp. ich právneho zástupcu za zneužívanie práva a konanie proti dobrým mravom. Žiadal aplikovaním Čl. 5 CSP, aby takýto výkon práva nepožíval právnu ochranu s návrhom na potvrdenie rozsudku okresného súdu, s vyhodnotením dodatočne doloženej kúpnej zmluvy podľa Čl. 5 CSP. Len v prípade, ak takto odvolací súd nebude hodnotiť konanie žalovaného, žalobca navrhol postupovať v zmysle ust. § 80 ods. 1 CSP, a to aby do konania na miesto žalovaného vstúpila spoločnosť EUNICA Design, s.r.o., IČO: 47 085 959, avšak len do konania žaloby žalobcu, nie do vzájomnej žaloby žalovaného s návrhom, aby vzájomná žaloba žalovaného bola vylúčená na samostatné konanie podľa podania žalobcu zo dňa 21.10.2019.

42. Krajský súd návrh žalobcu na zmenu žalovaného a s tým súvisiaci návrh žalobcu na vylúčenie vzájomnej žaloby žalovaného na samostatné konanie posudzoval v kontexte celej danej sporovej právnej veci vo väzbe na Čl. 5 CSP. Je nepochybné, že od začatia súdneho konania, a to doručenia žaloby žalobcu na okresný súd dňa 28.04.2015, sa žalobca ako správca majetku Slovenskej republiky, a to stavby súpisné číslo XXX, postavené na pozemku CKN parc. č. 6033, zastavané plochy a nádvoria o výmere 249 m², zapísanej na LV č. XXX, k.ú. Z., domáha odstránenia reklamnej stavby - zariadenia z vonkajších stien zo strany V. ulice a uvedenia steny do pôvodného stavu. Žaloba pôvodne bola podaná proti žalovanému EUNICA MEDIA, s. r. o., IČO: 44 081 481, ktorý žalovaný mal uzavretú so žalobcom Zmluvu o nájme č. 874604541-4-2013. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Žilina, Oddiel: Sro, Vložka číslo: 20578/L vyplynulo, že od 10.05.2008 spoločníkmi pôvodne žalovaného sú Michal Ďurana, Y. XXXX/X, Z. XXX XX, Tomáš Kopicár, O. XXXX/X., Z. XXX XX. a do 06.12.2017 spoločníkom bol aj Matej Krištofík, XXX, C. XXX XX. Ešte v konaní pred okresným súdom pôvodný žalovaný doložil Kúpnu zmluvu zo dňa 01.09.2017, ktorou ako predávajúci predal žalovanému SECURE INVESTMENT, s. r. o., IČO: 46 300 007 reklamné zariadenie tak, ako je pojem reklamného zariadenia uvedený v Čl. I. bodu 1. kúpnej zmluvy. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Žilina Oddiel: Sro, Vložka číslo: 55195/L vyplynulo, že spoločníkmi žalovaného sú Jozef Trnka, R. XXXX/XX, Z. XXX XX od 19.08.2017 a do 18.08.2017 spoločníkom žalovaného bola EUNICA MEDIA, s. r. o., Mariánske nám. 30/5, Žilina 010 01, t.j. pôvodne žalovaný a ďalším spoločníkom do 24.11.2016 bol Jozef Trnka, R. XXXX/XX, Z. XXX XX. Podľa žalovaným v odvolacom konaní oznámenej skutočnosti predaja reklamného zariadenia žalovaným na kupujúceho EUNICA Design, s.r.o., so sídlom Mariánske nám. 30/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 085 959, z výpisu z obchodného registra tejto spoločnosti, Oddiel: Sro, Vložka čísla: 58757/L vyplynulo, že spoločníkom je EUNICA MEDIA, s. r. o., Mariánske nám. 30/5, Žilina 010 01 od 12.12.2017, teda obchodná spoločnosť, ktorá bola ako pôvodne žalovaný a nájomca k žalobcovi a do 11.12.2017 spoločníkom bol Michal Ďurana, Y. XXXX/X, Z. XXX XX a do 11.12.2017 spoločníkom bol Tomáš Kopicár, X. XXXX/XX, Z. XXX XX. Krajský súd preto prihladol na tvrdenia žalobcu v podaní zo dňa 26.08.2019, ktorý vo vzťahu k žalovaným doloženej kúpnej zmluve až v odvolacom konaní poukázal na spoločníkov, konateľov, sídlo pôvodného žalovaného a novej spoločnosti s tým, že pôvodne žalovaný EUNICA MEDIA, s. r. o. je spoločníkom spoločnosti EUNICA Design, s.r.o., na ktorú žalovaný previedol vlastníctvo k reklamnému zariadeniu.

43. Krajský súd prihladol aj na časový moment, keď napadnutý rozsudok okresného súdu bol doručený žalovanému prostredníctvom jeho právnej zástupkyne v zmysle doručky pred č.l. 306 spisu dňa 25.07.2019 a k žalovaným tvrdenej skutočnosti uzavretia kúpnej zmluvy medzi ním a kupujúcim EUNICA Design, s.r.o. malo dôjsť dňa 01.08.2019, t.j. v úzkom časovom slede po doručení napadnutého rozsudku okresného súdu. Krajský súd mal za to, že vzhľadom k takémuto konaniu pôvodného žalovaného ešte pred okresným súdom, žalovaného v odvolacom konaní, nie je vylúčené, že by až do konečného rozhodnutia odvolacím súdom v prípade akceptovania zmeny žalovaného na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 01.08.2019, došlo k ďalšiemu prevodu vlastníckeho práva. Nie je vylúčený stav „reťazenia“ takýchto prevodov, o ktorých by krajský súd rozhodoval a tým by sa rozhodnutie odvolacieho súdu neúmerne predlžovalo, čím rozhodne by nebol naplnený zmysel a účel súdneho konania vyjadrený aj v Čl. 17 CSP, z ktorého vyplýva, že súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne. Návrh žalobcu na zmenu žalovaného, uskutočnenie ktorého bolo vynútené len správaním sa žalovaného, ktorý až po rozhodnutí rozsudkom okresného súdu, po jeho doručení, reklamné zariadenie odstránenia ktorého sa žalobca podanou žalobou domáha, kúpnu zmluvu mal previesť do vlastníctva kupujúceho EUNICA Design, s.r.o., u ktorého navyše spoločníkom je pôvodne žalovaný EUNICA MEDIA, s. r. o., ktorý bol zmenený na žalovaného SECURE INVESTMENT, s. r. o., nebol odvolacím súdom akceptovaný. Bol zamietnutý za

aplikácie Čl. 5 CSP, keďže opačný postup by viedol k nedôvodným prietahom v odvolacom konaní, ak podľa názoru odvolacieho súdu nie je vylúčené tak, ako bolo konštatované vyššie, že dôjde, resp. môže dochádzať k ďalším prevodom v rámci odvolacieho konania. V kontexte celej sporovej právnej veci má odvolací súd za to, že dispozícia s predmetom súdneho sporu, a to s reklamným zariadením, nemôže požívať právnu ochranu, keďže je tu možné legitímne vysloviť názor, že zo strany žalovaných, t.j. pôvodne žalovaného, žalovaného, dochádza k zjavnému zneužívaniu práva žalobcu ako vlastníka, ktorý sa domáha ochrany svojich práv, keď z titulu zániku zmluvy o nájme s pôvodným žalovaným EUNICA MEDIA, s. r. o., IČO: 44 081 481, bez právneho titulu je umiestnené reklamné zariadenie - stavba/reklamná plocha na stavbe žalobcu, ktorý má právo sa v primeranom, bezprietahovom súdnom konaní domôcť ochrany svojho práva.

44. Ak žalovaný vo svojich vyjadreniach poukazoval na to, že Čl. 5 CSP má väzbu na sankcionovanie len procesných úkonov, tak treba zdôrazniť, že žalovaným uvedená skutočnosť až v odvolacom konaní uzavretej Kúpnej zmluvy datovanej 01.08.2019 medzi ním ako predávajúcim a kupujúcim EUNICA Design, s.r.o., má v súdnom spore prepojenie na procesný úkon návrhu na zmenu žalovaného. Tento úkon sa preto musí posudzovať vo väzbe k procesnému úkonu, ktorý uskutočnil žalobca s návrhom na zmenu žalovaného, ktorý návrh bol vynútený, pretože primárne žalobca žiadal cez aplikáciu Čl. 5 CSP neprihliadnuť k takémuto úkonu, ktorý má mať väzbu na procesný úkon zmeny žalovaného. Krajský súd uvádza, že postup žalovaného v odvolacom konaní s prihliadnutím na celý kontext danej sporovej veci vníma ako postup, ktorý je s úmyslom vyhnúť sa uloženej povinnosti, odďaľovať konečné rozhodnutie vo veci, dispozíciou so svojím vlastníctvom zneužiť úpravu procesného nástupníctva pri singulárnej sukcesii a tým vyvolať v súdnom konaní prietahy, čo nebolo podľa názoru krajského súdu akceptovateľné. Krajský súd dodáva, že ani dispozíčné práva žalovaného ako vlastníka nemôžu viesť k zneužitiu práva žalobcu v súdnom konaní a rovnako nemôžu viesť k nedôvodným prietahom. Ako vyjadril krajský súd skutočnosť, že došlo k opakovanému prevodu vlastníckeho práva k reklamnému zariadeniu, z tohto možno legitímne usudzovať, že sa tak môže stať opakovane okrem žalovaným označenej Kúpnej zmluvy datovanej 01.08.2019 aj po nej, čo v prípade akceptovania takýchto prevodov odvolacím súdom, by dochádzalo k neprimeranému odďaľovaniu skončenia súdnej veci, k nehospodárnosti konania a k spôsobeniu prietahov v súdnom konaní a zákonite tým aj k zásahu do práva žalobcu, aby jeho vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Na základe týchto záverov a zhodnotení krajský súd návrh žalobcu zo dňa 26.08.2019 v spojení s podaním zo dňa 21.10.2019 na zmenu žalovaného, ku ktorému žalobca pristúpil len vynútené konaním žalovaného, ktorý oznámil, že reklamné zariadenie ktoré je predmetom sporu predal novému vlastníkovi, zamietol, za rešpektovania základných princípov civilného sporového konania Čl. 5, Čl. 17 CSP. Súčasne bol zamietnutý aj návrh žalobcu na vylúčenie vzájomnej žaloby žalovaného na samostatné konanie, keďže tento návrh bol viazaný na návrh žalobcu na zmenu žalovaného, ku ktorej zmene nedošlo. Krajský súd mal za to, že žalovaným až v odvolacom konaní uskutočnený úkon kúpnej zmluvy, na ktorú skutočnosť žalovaný žiadal, aby odvolací súd prihliadal, k čomu nedošlo, bol stavom, ktorý viedol k zneužitiu procesnoprávnej úpravy, a to nástupníctva pri singulárnej sukcesii s úmyslom vyhýbať sa uloženej povinnosti napadnutým rozsudkom okresného súdu. Tento záver krajského súdu vychádza z kontextu celej sporovej právnej veci, za vzatia toho, že výkon vlastníckeho práva jednej sporovej strany (žalovaného), nemôže byť na ujmu výkonu vlastníckeho práva (jeho ochrany) druhej sporovej strany (žalobcu). V tomto smere vyjadreného názoru krajský súd poukazuje na Čl. 2 ods. 1 CSP, ktorý bol aplikovaný, podľa ktorého „...Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.“

45. Krajský súd k odvolacím dôvodom žalovaného obsiahnutých v ním podanom odvolaní zo dňa 09.08.2019, ktoré sa viazali k výrokovej časti rozsudku okresného súdu o povinnosti žalovaného odstrániť reklamnú stavbu uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný. Žalovaný namietal, že okresný súd nesplnil procesnú povinnosť podľa ust. § 181 ods. 2 CSP a tým podľa žalovaného malo dôjsť k znemožneniu žalovanej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný v tomto odvolacom dôvode poukázal aj na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu Trnava, Žilina, Prešov. Žalovaný uviedol, že nedodržanie ust. § 181 ods. 2 CSP spôsobuje aj to, že nie je dodržaná predvídateľnosť rozhodnutia. Žalovaný zvýraznil, že odkazuje na samotný zvukový záznam z pojednávania konaného dňa 21.06.2019, z ktorého musí byť jednoznačné, že okresný súd svoju povinnosť uloženú ust. § 181 ods. 2 CSP nesplnil.

46. Krajský súd podľa spisového materiálu mal za preukázané, že okresný súd v zmysle obsahu Zápisnice o pojednávaní konanom dňa 21.06.2019 (č.l. 283-288 spisu) zaznamenal postup podľa ust. § 181 CSP, keď vyjadril, že vykonáva úkony a poučil o právach a povinnostiach v zmysle Civilného sporového poriadku. Krajský súd zvyrazňuje aj spôsob doterajšieho dokazovania, ktorý nepochybne viedol k vedomosti strán sporu čo je sporné, čo nie je sporné, ak vo veci bolo pôvodne rozhodnuté rozsudkom okresného súdu č.k. 10Cb/230/2015-158 zo dňa 05. decembra 2017. Navyše na strane žalovaného vystupuje právny zástupca - advokát, kedy je podľa názoru krajského súdu namieste poukázať aj na Čl. 11 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou. Krajský súd ďalej upriamuje pozornosť aj na Zápisnicu o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 05.12.2017 (č.l. 155-157 spisu), z ktorej zápisnice vyplýva vykonané dokazovanie, ako aj vyjadrenie sudkyne v nadväznosti na námietku žalovaného s tým, že považuje petit žaloby za určitý. Ustanovenie § 181 ods. 2 CSP nemá zákonné postavenie poučovacej povinnosti súdom a tým nemôže niesť so sebou dôsledok nesprávneho postupu, prípadne vadnosti konania pred okresným súdom. Zmyslom ust. 181 ods. 2 CSP je objasnenie, čo zostáva v súdnom konaní predmetom spornosti a na základe tohto zistenia potom okresný súd posúdi ďalší priebeh konania, dokazovania, avšak je to výlučne v dispozícii súdu, ktoré z dôkazov budú vykonané a v akom štádiu bude dokazovanie skončené. Krajský súd má za to, že na pojednávaní konanom pred okresným súdom, a to dňa 21.06.2019 bol vytvorený priestor k tomu, ak žalovaný nesúhlasil s dostatočnosťou vykonania úkonov v zmysle ust. § 181 CSP, aby uvedené mohol namietať na samotnom pojednávaní pred okresným súdom. Tento odvolací dôvod žalovaného nemohol byť hodnotený ako relevantný s primeraným poukazom aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 326/2012 zo dňa 21. júna 2012, podľa ktorého porušenie zákonného ustanovenia § 118 ods. 2 O.s.p. (toho času zodpovedajúce ustanovenie § 181 ods. 2 CSP) žiadnym spôsobom nediskvalifikuje účastníka napríklad v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, zhrnúť svoje návrhy, namietať prípadný nesprávny procesný postup okresného súdu v podanom odvolaní a pod. a tým nemôže dôjsť k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie. Z podstaty výkonu spravodlivosti prostredníctvom súdnej moci vyplýva, že súd musí byť pri svojich právnych záveroch nezávislý a jeho slobodný myšlienkový postup je limitovaný iba obsahom objektívneho práva, ktoré v konkrétnej veci interpretuje a aplikuje. Priamo obmedzený teda nemôže byť ani vlastným predbežným právnym posúdením veci.

47. Po oboznámení sa s obsahom žaloby, ďalších podaní žalobcu krajský súd konštatuje, že v danej sporovej veci nedošlo k zmene žaloby zo strany žalobcu, ktorá situácia by mala viesť k rozhodovaniu o prípustnosti zmeny žaloby s poukazom na ust. § 140 ods. 2 CSP, ktoré uviedol žalovaný v odvolaní v spojení aj s ust. § 142 ods. 1 CSP, na ktoré ustanovenie poukazuje krajský súd. V danej veci nedošlo k zmene žaloby v zmysle ust. § 140 ods. 2 CSP, keďže od momentu vyvolania súdneho sporu, a to doručením žaloby na okresný súd dňa 28.04.2015, nedošlo k podstatnej zmene alebo k doplneniu rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe. Žalobca od samotného začiatku vyvolania súdneho sporu odôvodňoval svoj žalobný nárok od tvrdenia zániku nájmovej zmluvy výpoveďou, t.j. táto skutočnosť, resp. tento spôsob zániku nájmovej vzťahu s právnym predchodcom žalovaného počas celej doby súdneho sporu bol žalobcom uvádzaný. Žalobca od samého začiatku vyvolania súdneho sporu neuplatňoval iné právo, ako právo na ochranu svojho postavenia - vlastníctva vo väzbe na tvrdenie o zániku nájmovej vzťahu, z ktorého zániku uplatňoval voči právnemu predchodcovi žalovaného žalobu o odstránenie reklamnej stavby/plochy zo steny jeho stavby. Pokiaľ aj žalobca na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 21.06.2019 uviedol, že navrhuje zmenu žaloby, tak posúdenie či o zmenu žaloby ide, je výlučne vecou súdu, pričom okresný súd správne postupoval ak vyjadril, že nešlo o zmenu žaloby. Krajský súd dodáva, že žalobca sa nedomáha niečoho iného než v pôvodnej žalobe zo dňa 21.04.2015, keď od samotného začatia konania sa domáha toho istého, a to odstránenia reklamnej stavby/plochy z určitého miesta, ktoré je identifikované určito a zrozumiteľne a uvedenia do pôvodného stavu.

48. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s odvolacím dôvodom žalovaného v tom, že by petit, resp. žalobcom formulovaný návrh na rozhodnutie súdom bol neurčitý, nevykonateľný. Zložkou žalobného nároku je žalobný návrh označovaný aj ako petit žaloby. V žalobnom návrhu sa konkretizuje návrh žalobcu na poskytnutie súdnej ochrany. Žalobný petit musí byť jasný, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný. Žalobca vo svojom žalobnom petite presne špecifikoval nehnuteľnosť, uvedením čísla listu vlastníctva, katastrálneho územia, parcelného čísla, súpisného čísla, z ktorej žiadal odstrániť reklamnú stavbu/plochu, ktorá vyplývala zo zaniknutej Zmluvy o nájme č. 874604541-4-2013 zo dňa 26. februára 2013,

uzavretej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného (ďalej len „Zmluva o nájme“). Samotný právny predchodca žalovaného a žalobca v Zmluve o nájme v rámci Článku III Predmet a účel nájmu vymedzili užívanie za účelom umiestnenia dvoch kusov reklamných plôch. Pokiaľ okresný súd petit žaloby vyhodnotil ako určitý a vykonateľný, ako aj, že nešlo o zmenu žaloby ak žalobca len upravil znenie petitu, tak postup súdu prvej inštancie bol zákonný, správny. Krajský súd dodáva, že žalobca sa domáha odstránenia reklamnej stavby, plochy z vonkajších stien nehnuteľnosti zo strany V. ulice a uvedenia steny do pôvodného stavu, keď takéto odstránenie požadoval už v podanej žalobe zo dňa 21.04.2015. Ak aj terminologicky žalobca vyjadroval vypratanie nehnuteľnosti odstránením, tak bolo zrejmé, aký nárok žalobca uplatňuje, a to odstránenie reklamnej stavby/plochy z presne a konkrétne identifikovanej nehnuteľnosti. Žalobný petit je dostatočne určitý a zrozumiteľný, je v ňom vyjadrený návrh žalobcu dosiahnuť odstránenie reklamnej stavby/plochy z presne špecifikovanej nehnuteľnosti a uvedenie steny do pôvodného stavu, pričom odstránenie reklamnej stavby/plochy je spôsobilým predmetom konania s účinkami vyplývajúcimi z hmotného práva. Z dôvodu určitosti žalobného petitu preto okresný súd nemal dôvod vyzývať žalobcu na odstránenie väd žaloby. Žalobný petit v danej veci nie je ani vnútorne rozporný, ktorý by vzbudzoval pochybnosti o zámere žalobcu. Vecou súdu nie je to, aby žalobcu poučoval o hmotnom práve, vrátane poučenia o správnej formulácii žalobného petitu tak, aby žalobca dosiahol zamýšľaný výsledok konania. Práve v prípade, ak by okresný súd konal v rozpore s uvedenou zásadou, porušil by princíp rovnosti sporových strán. Krajský súd uvádza, že zo strany okresného súdu nedošlo k porušeniu zásady rovnosti v civilnom procese. Obe sporové strany, tak žalobca ako aj žalovaný, o ktorých právach a povinnostiach okresný súd rozhodoval, mali vytvorené rovnaké procesné podmienky a rovnaké možnosti pri uplatňovaní prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku. Žiadnej zo sporových strán nebola poskytnutá možnosť výhody oproti druhej sporovej strane, pretože okresný súd aplikoval, interpretoval právo rovnako vo vzťahu k obidvom sporovým stranám.

49. Krajský súd považuje za potrebné dodať, že žalobný petit, ktorý uplatnil žalobca a ktorý vyjadril okresný súd vo výrokovej časti napadnutého rozsudku je vykonateľný, keďže je z neho zrejmé, akú povinnosť má žalovaný splniť, t.j. odstrániť reklamnú stavbu, u ktorej je presne identifikované miesto, súčasne s povinnosťou žalovaného uviesť toto miesto, a to stenu, ktorá je identifikovaná určito a presne údajmi nehnuteľnosti do pôvodného stavu. Krajský súd má za to, že výrok napadnutého rozsudku okresného súdu je určitý a vykonateľný a pre tieto atribúty nebolo potrebné vo výroku rozsudku okresného súdu vyjadriť ďalšími údajmi, aká konkrétna reklamná stavba má byť odstránená, t.j. nebolo potrebné pre určitosť petitu a následne výroku napadnutého rozsudku okresného súdu vyjadriť, aká konkrétna reklamná stavba sa nachádza na stavbe žalobcu, ak jej umiestnenie nebolo sporné. Pre určitosť a vykonateľnosť petitu a tým aj výroku rozsudku okresného súdu bolo určujúce, aby konkrétnym a určitým spôsobom bola vyjadrená povinnosť pre žalovaného, a to povinnosť odstrániť reklamnú stavbu s podrobným identifikovaním miesta, z ktorého je žalovaný povinný túto reklamnú stavbu odstrániť s uvedením steny do pôvodného stavu, čo žalobný petit a následne výrok napadnutého rozsudku okresného súdu spĺňa. Povinnosť odstránenia a uvedenia do pôvodného stavu je určitým a jasným spôsobom vyjadrená.

50. K odvolacím dôvodom žalovaného, ktoré sa vzťahovali k napadnutému rozsudku okresného súdu vo výrokovej časti a k tomu viažucemu sa odôvodneniu, keď vzájomná žaloba žalovaného na zriadenie vecného bremena v prospech žalovaného, na stavbe súpisné číslo XXX, zapísanej na LV č. XXX a postavenej na parcele KNC č. 6033, k.ú. Z., stropieť na vonkajších stenách stavby súpisné číslo XXX, zapísanej na LV č. XXX a postavenej na parc. KNC č. 6033, k.ú. Z. zo strany V. ulice, umiestnenie reklamnej stavby s jednou alebo viacerými reklamnými plochami, jej užívanie, prevádzku, údržbu a opravy, ako aj v povinnosti stropieť prístup žalovaným oprávnených osôb k reklamnej stavbe za účelom jej prevádzky, údržby a opráv, bola zamietnutá, krajský súd uvádza, že neboli právne relevantné. Okresný súd jasne zdôvodnil závery k zamietavému vzájomnému návrhu žalovaného a vyjadril, že stavbou podľa Občianskeho zákonníka nie je reklamná stavba a uviedol, že ust. § 135c ods. 3 Občianskeho zákonníka je ustanovením, ktoré rieši vzťah vlastníka pozemku a vlastníka stavby. Podľa názoru krajského súdu inštitút vecného bremena nie je možné vnímať a aplikovať tak, ako sa toho domáhal žalovaný na základe podanej vzájomnej žaloby a tvrdení vyjadrených v ním podanom odvolaní. V podstate treba dodať, že sám žalovaný v súvislosti so svojou vzájomnou žalobou v odvolaní tvrdil skutočnosť, že nie je vlastníkom reklamného zariadenia, resp. reklamnej stavby vo vzťahu ku ktorej sa domáhal vzájomnou žalobou zriadenia vecného bremena v jeho prospech na stavbe žalobcu.

51. Krajský súd k inštitútu vecného bremena ako hmotnoprávneho inštitútu upraveného Občianskym zákonníkom v zmysle ust. § 135c Občianskeho zákonníka zvýrazňuje, že aj v zmysle rozhodovacej činnosti súdov je ustálené, že ide o usporiadanie pomerov medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby. Vychádza sa pritom z toho, že vlastníkom stavby je odlišný od vlastníka pozemku. Krajský súd sa stotožňuje so závermi okresného súdu vyjadrenými nielen v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré sa vzťahujú k žalobe žalobcu, ale aj so závermi, ktoré sa vyjadrili súdom prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu vzájomnej žaloby žalovaného a v podrobnostiach na tieto závery okresného súdu odkazuje za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP.

52. Krajský súd má za to v zhode so záverom okresného súdu, že pri vzájomnej žalobe žalovaného, ktorá sa týka jeho návrhu na zriadenie vecného bremena v prospech žalovaného nejde o vzťah vlastníka pozemku a vlastníka stavby, keďže žalovaný žiadal zriadiť vecné bremeno v prospech reklamného zariadenia - stavby k stavbe žalobcu. Okresný súd vecne správne uviedol, že pokiaľ by došlo k aplikácii ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka v zmysle návrhu žalovaného, tak takéto zriadenie vecného bremena by bolo v rozpore s dobrými mravmi, čo vyjadril v odseku 51. svojho odôvodnenia a vo svojich zhrňujúcich záveroch v odseku 57. odôvodnenia, a preto aj podľa názoru krajského súdu žalovaný nemohol byť úspešný so svojou vzájomnou žalobou. Zánik záväzkovo-právneho vzťahu, a to zánik Zmluvy o nájme výpoveďou nie je možné nahradiť v zmysle vzájomnej žaloby žalovaného zriadením vecného bremena v prospech žalovaného na stavbe žalobcu, keďže takýmto spôsobom by sa riešil v podstate chýbajúci záväzkovo-právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako podnikateľskými subjektami, ktorý bol ukončený zo strany žalobcu.

53. Krajský súd nezistil dôvody ani pre postup v zmysle ust. § 389 ods. 2 CSP, a to vo vzťahu k uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/230/2015-112 zo dňa 13. septembra 2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/230/2015-214 zo dňa 27. novembra 2018. Pokiaľ došlo v rámci konania pred okresným súdom k zmene žalovaného, tak dispozíciu na zmenu žalovaného má žalobca. Pri zmene žalovaného treba zdôrazniť poukaz na ust. § 80 ods. 3 CSP z ktorého vyplýva, že ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu. Nie je možné sa preto dovolávať toho, aby v odvolacom konaní boli zrušené žalovaným vymedzené právoplatné uznesenia okresného súdu v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 2 CSP, pretože k žiadnej vade v konaní pred okresným súdom nedošlo a touto vadou nebolo ani namietanie žalovaným v odvolaní, že žalovanému pred vydaním napadnutých uznesení okresného súdu nebol doručený návrh žalobcu na zmenu žalovaného a možnosť oboznámenia sa, vyjadrenia žalovaným a tým nemohlo dôjsť k rozporu s Čl. 6 ods. 1, Čl. 9 CSP tak, ako to uvádzal žalovaný v odvolaní. Krajský súd k tomuto odvolaciemu dôvodu žalovaného zvýrazňuje znenie ust. § 80 ods. 3 CSP z ktorého vyplýva, že ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu, to znamená, že účinky tak hmotnoprávne ako aj procesnoprávne medzi pôvodnými stranami zostávajú aj po vstupe právneho nástupcu do konania zachované a právny nástupca je viazaný všetkými úkonmi, ktoré v konaní urobil jeho právny predchodca. Krajský súd má za to, že vo vzťahu k zmene žalovaného pred okresným súdom nemohlo dôjsť k žiadnej vade, pretože ak aj nejaké nastali (ktoré však odvolací súd nezistil), tak tie boli riešené okresným súdom po zrušujúcom uznesení krajského súdu č.k. 13Cob/224/2018-249 zo dňa 17.04.2019. Práve týmto zrušujúcim uznesením krajského súdu bolo zabezpečené, aby sa žalovaný právne kvalifikovaným a účinným spôsobom stal sporovou stranou, k čomu aj následne došlo. Odvolací súd dodáva, že žalovaného určuje žalobca, nie je to viazané na súhlas žalovaného. Právoplatnosťou rozhodnutia o zmene žalovaného takto zmenený žalovaný vstupuje do konania a prijíma stav ku dňu jeho vstupu v zmysle ust. § 80 ods. 3 CSP, a preto nebolo relevantné ani z tohto dôvodu namietanie tvrdené žalovaným, že mu pred rozhodnutím okresného súdu o zmene žalovaného nebol doručený návrh žalobcu na pripustenie zmeny strany sporu, ako aj neumožnenie sa s takýmto návrhom oboznámiť, vyjadriť, a preto nemohlo dôjsť pri právoplatných uzneseniach okresného súdu, ktoré namietal žalovaný v odvolaní, k porušeniu Čl. 6 ods. 1 a Čl. 9 CSP.

54. Vzhľadom k vyššie uvedeným zhodnoteniam a záverom krajský súd dodáva, že žalovaný pokiaľ v odvolaní poukázal na právnu skutočnosť uzavretia Kúpnej zmluvy datovanej 01.08.2019, v ktorej vystupoval ako predávajúci a kupujúcim bol EUNICA Design, s.r.o., IČO: 47 085 959, predmetom ktorej kúpnej zmluvy mal byť prevod vlastníckeho práva k reklamnému zariadeniu - reklamnej stavby, tak je nepochybné, že žalovaný podľa ním poskytnutých tvrdení dobrovoľne predal reklamné zariadenie - stavbu a tým zodpovedá za plnenie povinností, ktorá mu bola uložená napadnutým rozsudkom okresného súdu, ktorú mal uloženú ako vlastníka reklamného zariadenia - stavby. Aj v odvolacom konaní

zvolený postup a prístup k posudzovaniu odvolacej právnej veci a jej rozhodnutie zodpovedá zistenému skutkovému a právnemu stavu a zodpovedá aj základným princípom Civilného sporového poriadku v zmysle Čl. 5, Čl. 17 CSP. Výrok rozsudku okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu je záväzný pre žalovaného, ktorý ako vlastník reklamnej stavby, ktorú podľa jeho tvrdení dobrovoľne predal, zodpovedá za súdnym rozhodnutím uloženú povinnosť, t.j. aj za to, že táto povinnosť ktorá sa vzťahuje aj k právnym nástupcom bude splnená právnymi nástupcami.

55. Krajský súd nezistil relevantnosť odvolacích dôvodov žalovaného ani vo vzťahu k podanej žalobe žalobcu, ani k vzájomnej žalobe žalovaného, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu potvrdený v celom rozsahu ako vecne správne rozhodnutie v spojení aj so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, podľa ktorého sa žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

56. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vo veci samej v odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP. Ak aj boli procesné návrhy žalobcu zamietnuté, ide o procesné rozhodnutia, predchádzajúce veci samej, ktoré sa nedotkli úspešnosti žalobcu vo veci samej, ktorá je určujúca pri rozhodovaní o trovách súdneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.